

21998A0319(01)

L 83/3

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

19.3.1998

KONVENCIJA ZDRUŽENIH NARODOV**o boju proti dezertifikaciji v tistih državah, ki doživljajo hudo sušo in/ali dezertifikacijo, zlasti v Afriki**

POGODBENICE TE KONVENCIJE,

POTRJUJEJO, da je ljudem na prizadetih ali ogroženih območjih namenjena osrednja skrb v boju proti dezertifikaciji in za ublažitev posledic suše,

IZRAŽAJO, globoko zaskrbljenost mednarodne skupnosti, vključno z državami in mednarodnimi organizacijami, glede škodljivih vplivov dezertifikacije in suše,

SE ZAVEDAJO, da so vsa aridna, semiaridna in suha subhumidna območja pomemben del kopnega na Zemlji ter da so bivališče in vir preživetja za obsežen del njenega prebivalstva,

PRIZNAVAJO, da sta dezertifikacija in suša težavi svetovne razsežnosti, saj prizadevata vse regije na svetu, in da je potrebno skupno ukrepanje mednarodne skupnosti v boju proti dezertifikaciji in/ali za ublažitev posledic suše,

UGOTAVLJAJO, da je med državami, ki doživljajo hudo sušo in/ali dezertifikacijo, veliko držav v razvoju, zlasti najmanj razvitih, in da so posebej tragične posledice teh pojavov v Afriki,

UGOTAVLJAJO, tudi to, da je vzrok dezertifikacije zapleteno vzajemno delovanje fizikalnih, bioloških, političnih, družbenih, kulturnih in gospodarskih dejavnikov,

UPOŠTEVAJO, vpliv blagovne menjave in ustreznih vidikov mednarodnih gospodarskih odnosov na sposobnost prizadetih držav za boj proti dezertifikaciji,

SE ZAVEDAJO, da so trajno uravnotežena gospodarska rast, družbeni razvoj in izkoreninjenje revščine prednostne naloge prizadetih držav v razvoju, zlasti v Afriki, in so bistvene za izpolnitev ciljev trajnostnega razvoja,

SE ZAVEDAJO, da dezertifikacija in suša v povezavi s pomembnimi družbenimi vprašanji, kot so revščina, slabo zdravje in prehrana, pomanjkanje hrane, in tistimi, ki jih povzročajo preseljevanje, razseljenost in demografska gibanja, vplivata na trajnostni razvoj,

CENIJO pomembnost preteklih prizadevanj ter izkušenj držav in mednarodnih organizacij v boju proti dezertifikaciji in za ublažitev posledic suše, zlasti pri izvajanju Akcijskega načrta za boj proti dezertifikaciji, sprejetega na Konferenci Združenih narodov o dezertifikaciji leta 1977,

OB SPOZNANJU, da kljub preteklim prizadevanjem v boju proti dezertifikaciji in za ublažitev posledic suše ni bil dosežen pričakovan napredek in da je potreben nov in učinkovitejši pristop na vseh ravneh v okviru trajnostnega razvoja,

PRIZNAVAJO, veljavnost in pomembnost odločitev, sprejetih na Konferenci Združenih narodov o okolju in razvoju, zlasti Agende 21 in njenega poglavja 12, ki pomenita temelj boja proti dezertifikaciji,

S TEGA VIDIKA PONOVRNO POTRJUJEJO obveznosti razvitih držav, kot so zajete v členu 13 poglavja 33 Agende 21,

SE SKLICUJEJO na resolucijo Generalne skupščine 47/188, zlasti na prednost, ki je v njej dana Afriki, in na vse druge ustrezne resolucije, odločitve in programe Združenih narodov v zvezi z dezertifikacijo in sušo kakor tudi na ustrezne deklaracije afriških držav in držav iz drugih regij,

PONOVRNO POTRJUJEJO Deklaracijo o okolju in razvoju iz Ria, v kateri je pod njenim načelom 2 navedeno, da imajo države v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov in načeli mednarodnega prava suvereno pravico do izkoriščanja svojih virov v skladu s svojimi okoljevarstvenimi in razvojnimi usmeritvami ter odgovornost, da zagotovijo, da dejavnosti pod njihovo jurisdikcijo ali nadzorom ne povzročajo škode okolju drugih držav ali območjem zunaj meja državne jurisdikcije,

PRIZNAVAJO, da imajo vlade držav odločilno vlogo v boju proti dezertifikaciji in za ublažitev posledic suše in da je napredek v tem pogledu odvisen od lokalnega izvajanja programov ukrepov na prizadetih območjih,

PRIZNAVAJO, tudi pomembnost in nujnost mednarodnega sodelovanja in partnerstva v boju proti dezertifikaciji in za ublažitev posledic suše,

NADALJE PRIZNAVAJO pomembnost zagotavljanja prizadetim državam v razvoju, zlasti v Afriki, učinkovite pomoči, med drugim znatnih finančnih virov, vključno z novimi in dodatnimi sredstvi in dostopom do tehnologije, brez katere bodo težko v celoti izvajale svoje obveznosti po tej konvenciji,

IZRAŽAJO zaskrbljenost zaradi vpliva dezertifikacije in suše na prizadete države v srednji Aziji in Zakavkazju,

POUDARJAJO pomembno vlogo, ki jo imajo ženske na območjih, prizadetih zaradi dezertifikacije in/ali suše, zlasti na podeželju držav v razvoju, in pomembnost zagotavljanja sodelovanja tako moških kot žensk v celoti na vseh ravneh v programih za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše,

POUDARJAJO posebno vlogo nevladnih organizacij in drugih pomembnih skupin v programih za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše,

UPOŠTEVAJO povezanost dezertifikacije z drugimi okoljevarstvenimi vprašanji svetovnih razsežnosti, s katerimi se srečujejo mednarodna in državne skupnosti,

UPOŠTEVAJO tudi prispevek boja proti dezertifikaciji pri doseganju ciljev iz Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, Konvencije o biološki raznovrstnosti in drugih s tem povezanih okoljevarstvenih konvencij,

V PREPRIČANJU, da bodo strategije za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše najučinkovitejše, če bodo temeljile na dobro premišljenem načrtnem opazovanju in zanesljivih znanstvenih dognanjih in če se bodo nenehno na novo vrednotile,

SE ZAVEDAJO nujne potrebe po izboljšanju učinkovitosti in usklajevanja mednarodnega sodelovanja, da se pospeši izvajanje državnih načrtov in prednostnih nalog,

ODLOČENE, da ustrezno ukrepajo v boju proti dezertifikaciji in ublažitvi posledic suše v dobro sedanji in prihodnjim generacijam,

SO SE SPORAZUMELE KOT SLEDI:

DEL I

UVOD

Člen 1

Uporaba izrazov

Za namene te konvencije:

- (a) „dezertifikacija“ pomeni degradacijo zemljišč na aridnih, semiaridnih in suhih subhumidnih območjih zaradi različnih dejavnikov, vključno s podnebnimi spremembami in človekovo dejavnostjo;
- (b) „boj proti dezertifikaciji“ zajema dejavnosti, ki so sestavni del celostnega razvoja zemljišč na aridnih, semiaridnih in suhih subhumidnih območjih za trajnostni razvoj, katerih cilj je:
- (i) preprečevanje in/ali zmanjšanje degradacije zemljišč;
 - (ii) sanacija delno degradiranih zemljišč; in
 - (iii) pridobivanje obdelovalne zemlje na že degradiranih območjih;
- (c) „suša“ pomeni naravni pojav, do katerega pride, kadar so padavine precej pod običajno ravniyo, kar poruši hidrološko ravnotežje, to pa negativno vpliva na proizvodno sposobnost tal;
- (d) „ublažitev posledic suše“ v smislu boja proti dezertifikaciji pomeni dejavnosti, ki so povezane z napovedovanjem suše in katerih namen je zmanjšanje ranljivosti družbe in naravnih sistemov za sušo;
- (e) „zemljišče“ pomeni talni bioproizvodni sistem, ki zajema tla, vegetacijo, druga živa bitja ter ekološke in hidrološke procese, ki potekajo v okviru sistema;
- (f) „degradacija zemljišč“ pomeni na aridnih, semiaridnih in suhih subhumidnih območjih zmanjšanje ali izgubo biološke ali gospodarske proizvodnje in celovitosti obdelovalnih zemljišč, ki jih napaja dež, namakalnih območij ali območij za lov ali pašo in z gozdom poraslih območij zaradi rabe zemljišč ali procesa oziroma kombinacije procesov, vključno s procesi, ki so posledica človekove dejavnosti in različnih oblik prebivališč, kot so:
- (i) erozija tal, ki jo povzročata veter in/ali voda;
 - (ii) poslabšanje fizikalnih, kemičnih in bioloških ali gospodarskih lastnosti tal; in
 - (iii) dolgoročna izguba naravne vegetacije;
- (g) „aridna, semiaridna in suha subhumidna območja“ pomenijo območja, ki niso polarna in subpolarna območja, na katerih je razmerje med letno količino padavin in potencialno evapotranspiracijo v razponu med 0,05 do 0,65;
- (h) „prizadeta območja“ pomenijo aridna, semiaridna in suha subhumidna območja, ki jih je prizadela dezertifikacija ali pa jim ta grozi;
- (i) „prizadete države“ pomenijo države, katerih ozemlje v celoti ali delno zajema prizadeta območja;
- (j) „organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje“ pomeni organizacijo, ki jo ustanovijo suverene države v dani regiji in je pristojna za zadeve, ki jih ureja ta konvencija, in je v skladu s svojimi notranjimi postopki pravilno pooblaščen za podpis, ratifikacijo, sprejetje in odobritev te konvencije ali pristop k njej;
- (k) „razvite države pogodbenice“ pomenijo razvite države pogodbenice in organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje, ki jih ustanovijo razvite države.

Člen 2

Cilj

1. Cilj te konvencije je boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše v državah, ki doživljajo hudo sušo in/ali dezertifikacijo, zlasti v Afriki, z učinkovitim ukrepanjem na vseh ravneh, podprtim z dogovori o mednarodnem sodelovanju in partnerstvu, v okviru skupnega pristopa, usklajenega z Agendo 21, z namenom prispevati k doseganju trajnostnega razvoja na prizadetih območjih.

2. Za doseg tega cilja bodo potrebne dolgoročne skupne strategije, ki bodo na prizadetih območjih hkrati usmerjene k povečanju proizvodne sposobnosti zemljišč in sanaciji, ohranjanju in trajnostnemu gospodarjenju s talnimi in vodnimi viri, kar bo pripomoglo k izboljšanju življenjskih razmer, še zlasti na ravni Skupnosti.

Člen 3

Načela

Za doseg cilja te konvencije in pri izvajanju njenih določb se pogodbenice med drugim ravnajo po naslednjih načelih:

- (a) pogodbenice bi morale zagotoviti, da se odločitve glede oblike in izvajanja programov za boj proti dezertifikaciji in/ali ublažitev posledic suše sprejmejo ob sodelovanju prebivalstva in lokalnih skupnosti in da se na višjih ravneh ustvarijo take razmere, ki omogočajo ukrepanje na državni in lokalni ravni;
- (b) pogodbenice bi morale v duhu mednarodne solidarnosti in partnerstva izboljšati sodelovanje in usklajevanje na subregionalni, regionalni in mednarodni ravni ter ustrezneje usmeriti finančne, človeške, organizacijske in tehnične vire tja, kjer so potrebni;
- (c) pogodbenice bi morale v duhu partnerstva razvijati sodelovanje na vseh ravneh vlade, med skupnostmi, nevladnimi organizacijami in lastniki zemljišč, da se dosežeta boljše poznavanje narave in vrednosti zemlje ter redkih vodnih virov na prizadetih območjih in njihova trajnostna raba; in
- (d) pogodbenice bi morale v celoti upoštevati posebne potrebe in razmere v prizadetih državah pogodbenicah v razvoju, zlasti v najmanj razvitih med njimi.
- (e) vključijo strategije za izkoreninjenje revščine v prizadevanja za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše;
- (f) širijo sodelovanje med prizadetimi državami pogodbenicami na področju varstva okolja in ohranjanja talnih in vodnih virov v zvezi z bojem proti dezertifikaciji in suši;
- (g) krepijo subregionalno, regionalno in mednarodno sodelovanje;
- (h) sodelujejo v pristojnih mednarodnih organizacijah;
- (i) določijo institucionalne mehanizme, kadar je primerno, in upoštevajo potrebo po preprečevanju podvajanja; in
- (j) spodbujajo uporabo obstoječih dvostranskih in večstranskih finančnih mehanizmov in dogovorov, s katerimi zbirajo znatne finančne vire in jih usmerjajo v prizadete države pogodbenice v razvoju za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše.

DEL II

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 4

Splošne obveznosti

1. Pogodbenice izvajajo svoje obveznosti iz te konvencije posamično ali skupno bodisi prek obstoječih ali predvidenih dvostranskih ali večstranskih dogovorov ali njihove kombinacije, kadar je primerno, in pri tem poudarjajo potrebo po usklajevanju prizadevanj in razvoju jasno določene dolgoročne strategije na vseh ravneh.

2. Pogodbenice v prizadevanju za doseg cilja te konvencije:

- (a) sprejmejo skupen pristop do obravnavanja fizikalnih, bioloških in družbenogospodarskih vidikov procesov dezertifikacije in suše;
- (b) v okviru pristojnih mednarodnih in regionalnih organov namenijo potrebno pozornost položaju prizadetih držav pogodbenic v razvoju glede na mednarodno blagovno

3. Prizadete države pogodbenice v razvoju so upravičene do pomoči pri izvajanju konvencije.

Člen 5

Obveznosti prizadetih držav pogodbenic

Poleg obveznosti v skladu s členom 4 se prizadete države pogodbenice zavežejo, da bodo:

- (a) dajale ustrezno prednost boju proti dezertifikaciji in za ublažitev posledic suše ter za to namenile ustrezne vire v skladu s svojimi razmerami in zmožnostmi;
- (b) v okviru načrtov in/ali usmeritev za trajnostni razvoj določile strategije in prednostne naloge za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše;
- (c) obravnavale osnovne vzroke za dezertifikacijo in posvečale posebno pozornost družbenogospodarskim dejavnikom, ki prispevajo k procesom dezertifikacije;
- (d) širile ozaveščenost in omogočale sodelovanje lokalnega prebivalstva, zlasti žensk in mladine, s podporo nevladnih organizacij v prizadevanjih za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše; in

- (e) zagotavljale ustrezne razmere s krepitvijo ustrezne obstoječe zakonodaje, če je to primerno, in kadar jih ni, s sprejemom novih zakonov in oblikovanjem dolgoročnih usmeritev in programov ukrepov.

Pogodbenice spodbujajo izvajanje skupnih programov, zlasti na področju raziskav, usposabljanja, načrtnega opazovanja ter zbiranja in izmenjave podatkov, kolikor take dejavnosti lahko prispevajo k doseganju ciljev iz teh sporazumov.

Člen 6

Obveznosti razvitih držav pogodbenic

Poleg svojih splošnih obveznosti v skladu s členom 4 se razvite države pogodbenice zavežejo, da bodo:

- (a) dejavno podpirale, kot se sporazumejo, posamično ali skupno prizadevanja prizadetih držav pogodbenic v razvoju, zlasti iz Afrike in najmanj razvitih držav, v boju proti dezertifikaciji in za ublažitev posledic suše;
- (b) zagotavljale znatne finančne vire in druge oblike pomoči prizadetim državam pogodbenicam v razvoju, zlasti iz Afrike, učinkovito razvijale in izvajale svoje dolgoročne načrte in strategije za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše;
- (c) spodbujale zbiranje novih in dodatnih sredstev v skladu s členom 20(2)(b);
- (d) spodbujale zbiranje sredstev iz zasebnega sektorja in drugih nevladnih virov; in
- (e) širile in omogočale dostop prizadetim državam pogodbenicam, zlasti prizadetim državam pogodbenicam v razvoju, do ustrezne tehnologije, dognanj ter znanja in izkušenj.

DEL III

PROGRAMI UKREPOV, ZNANSTVENO IN TEHNIČNO SODELOVANJE TER PODPORNİ UKREPI

Poglavje 1

Programi ukrepov

Člen 9

Temeljni pristop

Člen 7

Prednost Afrike

Pri izvajanju te konvencije pogodbenice namenijo prednost prizadetim afriškim državam pogodbenicam ob upoštevanju posebnih razmer, ki vladajo v tej regiji, vendar pri tem ne zanemarjajo prizadetih držav pogodbenic v razvoju iz drugih regij.

1. Pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz člena 5 prizadete države pogodbenice v razvoju in vsaka druga prizadeta država pogodbenica v okviru priloge o regionalnem izvajanju ali kako drugače, ki so sicer pisno obvestile Stalni sekretariat o svoji nameri, da bodo pripravile državni program ukrepov, kadar je to ustrezno, pripravijo, objavijo in izvajajo državne programe ukrepov, pri čemer uporabljajo obstoječe ustrezne uspešne načrte in programe in v možnem obsegu gradijo na njih, ter subregionalne in regionalne programe ukrepov kot osrednji sestavni del strategije za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše. Taki programi se sproti dopolnjujejo z nenehnim procesom sodelovanja na podlagi izkušenj s terena kot tudi izsledkov raziskav. Priprava državnih programov ukrepov je tesno povezana z drugimi prizadevanji za oblikovanje državnih usmeritev za trajnostni razvoj.

Člen 8

Razmerje do drugih konvencij

1. Pogodbenice spodbujajo usklajevanje dejavnosti, ki se izvajajo po tej konvenciji in po drugih ustreznih mednarodnih sporazumih, če so njihove pogodbenice, zlasti po Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja in Konvenciji o biološki raznovrstnosti, da bi imele kar največ koristi od vsakega sporazuma, pri čemer se je treba izogibati podvajanju.

2. Pri zagotavljanju različnih oblik pomoči po določbah iz člena 6 razvite države pogodbenice po dogovoru namenjajo prednost podpiranju državnih, subregionalnih in regionalnih programov ukrepov prizadetih držav pogodbenic v razvoju, zlasti iz Afrike, bodisi neposredno ali prek ustreznih večstranskih organizacij ali na oba načina.

3. Pogodbenice spodbujajo organe, sklade in programe iz sistema Združenih narodov in druge pristojne medvladne organizacije, akademske ustanove, znanstvene kroge in vplivne nevladne organizacije k medsebojnemu sodelovanju v skladu z njihovimi pooblastili in zmožnostmi, da podprejo pripravo, izvajanje in spremljanje programov ukrepov.

Člen 10

Državni programi ukrepov

1. Namen državnih programov ukrepov je določiti dejavnike, ki povzročajo dezertifikacijo, in uporabne ukrepe, potrebne za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše.

2. V državnih programih ukrepov se določijo ustrezna vloga vlade, lokalnih skupnosti in uporabnikov zemljišč ter razpoložljivi in potrebni viri. Med drugim ti programi ukrepov:

- (a) zajemajo dolgoročne strategije za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše, poudarjajo njihovo izvajanje in so povezani z državnimi usmeritvami za trajnostni razvoj;
- (b) omogočajo spremembe, potrebne zaradi spreminjajočih se razmer, in so na lokalni ravni dovolj prilagodljivi, da obvladujejo različne družbenogospodarske, biološke in geofizikalne razmere;
- (c) namenjajo posebno pozornost izvajanju zaščitnih ukrepov za zemljišča, ki še niso ali so samo delno degradirana;
- (d) povečujejo klimatološke, meteorološke in hidrološke zmožnosti države ter načine za zagotavljanje zgodnjega opozarjanja na sušo;
- (e) uveljavljajo usmeritve in krepijo institucionalne okvire, ki razvijajo sodelovanje in usklajevanje v duhu partnerstva med skupnostjo, ki daje pomoč, vladami na vseh ravneh, lokalnim prebivalstvom in skupinami skupnosti ter lokalnemu prebivalstvu omogočajo dostop do ustreznih podatkov in tehnologije;
- (f) na lokalni, državni in regionalni ravni zagotavljajo učinkovito sodelovanje nevladnih organizacij in lokalnega prebivalstva, tako žensk kot moških, zlasti uporabnikov virov, vključno s kmeti in pastirji in njihovimi predstavniki organizacijami, pri načrtovanju usmeritev, odločanju in izvajanju ter pregledovanju državnih programov ukrepov; in

(g) zahtevajo reden pregled njihovega izvajanja in poročila o tem.

3. Državni programi ukrepov med drugim lahko vključujejo nekatere ali vse od naslednjih ukrepov za pripravo na sušo in ublažitev njenih posledic:

- (a) vzpostavitev in/ali krepitev, kadar je ustrezno, sistemov zgodnjega opozarjanja, vključno z lokalnimi in državnimi zmožljivostmi ter skupnimi sistemi na subregionalni in regionalni ravni, in mehanizmov za pomoč osebam, razseljenim zaradi okolja;
- (b) krepitev pripravljenosti na sušo in njeno obvladovanje, vključno z načrti za morebitno sušo na lokalni, državni, subregionalni in regionalni ravni, v katerih so upoštewane napovedi glede podnebja po letnih časih in po letih;
- (c) vzpostavitev in/ali krepitev, kadar je ustrezno, sistemov za zagotavljanje zalog hrane, vključno s skladiščnimi in prodajnimi prostori, zlasti na podeželju;
- (d) uvedba projektov za nadomestne oblike preživljanja, ki bi lahko zagotovile dohodek na območjih, nagnjenih k suši; in
- (e) razvoj trajnostnih programov namakanja za poljščine in živino.

4. Ob upoštevanju razmer in zahtev, značilnih za vsako prizadeto državo pogodbenico, državni programi ukrepov med drugim vključujejo, kadar je ustrezno, ukrepe na nekaterih ali vseh naslednjih prednostnih področjih, če se nanašajo na boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše na prizadetih območjih in na njihovo prebivalstvo: spodbujanje nadomestnih načinov preživljanja in izboljšanje državnih gospodarskih razmer z namenom krepiti programe, usmerjene k izkoreninjenju revščine in zagotavljanju zalog hrane; demografska gibanja; trajnostno gospodarjenje z naravnimi viri; trajnostni kmetijski postopki; razvoj različnih energetskih virov in njihova učinkovita raba; institucionalni in pravni okviri; krepitev zmožnosti za presojo in načrtno opazovanje, vključno s hidrološkimi in meteorološkimi službami, ter gradnja zmogljivosti, izobraževanje in ozaveščanje javnosti.

Člen 11

Subregionalni in regionalni programi ukrepov

Prizadete države pogodbenice se v skladu z ustreznimi prilogami za regionalno izvajanje medsebojno posvetujejo in sodelujejo, kadar je ustrezno, pri pripravi subregionalnih in/ali regionalnih

programov ukrepov za uskladitev, dopolnitev in povečanje učinkovitosti državnih programov. Določbe člena 10 se s potrebnimi spremembami uporabljajo za subregionalne in regionalne programe. Tako sodelovanje lahko zajema dogovorjene skupne programe za trajnostno gospodarjenje s čezmejnimi naravnimi viri, znanstveno in tehnično sodelovanje ter krepitev ustreznih institucij.

Člen 12

Mednarodno sodelovanje

Prizadete države pogodbenice bi morale v sodelovanju z drugimi pogodbenicami in mednarodno skupnostjo med seboj sodelovati pri zagotavljanju mednarodnega okolja, spodbudnega za izvajanje konvencije. Tako sodelovanje bi moralo zajemati tudi prenos tehnologije ter znanstvene raziskave in razvoj, zbiranje podatkov in njihovo širjenje ter finančne vire.

Člen 13

Podpora pri pripravi in izvajanju programov ukrepov

1. Ukrepi v podporo programom ukrepov v skladu s členom 9 med drugim zajemajo:

- (a) finančno sodelovanje, ki bo zagotovilo predvidljivost programov ukrepov in omogočilo potrebno dolgoročno načrtovanje;
- (b) oblikovanje in uporabo mehanizmov sodelovanja, ki omogočajo večjo podporo na lokalni ravni, vključno z ukrepi, ki se izvajajo prek nevladnih organizacij, za spodbujanje ponovne izvedbe dejavnosti iz uspešnih poskusnih programov, kadar je ustrezno;
- (c) večjo prilagodljivost pri oblikovanju projektov, njihovem financiranju in izvajanju ob upoštevanju preskusnega interaktivnega pristopa pri sodelovanju na ravni lokalnih skupnosti; in
- (d) kadar je ustrezno, upravne ali proračunske postopke, ki povečujejo učinkovitost sodelovanja in podpornih programov.

2. Pri zagotavljanju takšne podpore prizadetim državam pogodbenicam v razvoju je treba dati prednost afriškim državam pogodbenicam in najmanj razvitim državam pogodbenicam.

Člen 14

Usklajevanje pri pripravi in izvajanju programov ukrepov

1. Pogodbenice neposredno ali prek ustreznih mednarodnih organizacij tesno sodelujejo pri pripravi in izvajanju programov ukrepov.

2. Pogodbenice razvijejo operativne mehanizme, zlasti na državni ravni in na terenu, da zagotovijo najboljše možno usklajevanje med razvitimi državami pogodbenicami, državami pogodbenicami v razvoju ter ustreznimi medvladnimi in nevladnimi organizacijami, da preprečijo podvajanje, uskladijo posege in pristope ter čim bolj povečajo učinek pomoči. V prizadetih državah pogodbenicah v razvoju bo imelo prednost usklajevanje dejavnosti, povezanih z mednarodnim sodelovanjem, da se čim bolj poveča učinkovita raba virov, zagotovi ustrezna pomoč in omogoči izvajanje državnih programov ukrepov in prednostnih nalog po tej konvenciji.

Člen 15

Priloge za regionalno izvajanje

Sestavni deli, ki jih je treba vključiti v programe ukrepov, se izberejo in prilagodijo družbenogospodarskim, geografskim in podnebnim dejavnikom v prizadetih državah pogodbenicah ali regijah kakor tudi njihovi stopnji razvoja. Smernice za pripravo programov ukrepov in njihova osredotočenost na določene subregije in regije ter njihova vsebina so opisane v prilogah za regionalno izvajanje.

Poglavje 2

Tehnično in znanstveno sodelovanje

Člen 16

Zbiranje podatkov, njihova analiza in izmenjava

Pogodbenice se sporazumejo, da v skladu s svojimi ustreznimi možnostmi združijo in usklajujejo zbiranje, analiziranje in izmenjavo ustreznih kratkoročnih in dolgoročnih podatkov in informacij za zagotavljanje načrtnega opazovanja degradacije

zemljišč na prizadetih območjih ter za boljše poznavanje in presojanje procesov ter posledic suše in dezertifikacije. To bi med drugim pripomoglo k uvedbi zgodnjega opozarjanja in predhodnega načrtovanja za obdobja negativnih podnebnih sprememb v primerni obliki, ki bi jo uporabniki uporabljali na vseh ravneh, med njimi zlasti lokalno prebivalstvo. V ta namen, kadar je ustrezno:

- (a) omogočajo in krepijo delovanje svetovne mreže ustanov in zmogljivosti za zbiranje, analiziranje in izmenjavo podatkov ter za načrtno opazovanje na vseh ravneh, pri čemer si te med drugim:
 - (i) prizadevajo za uporabo združljivih standardov in sistemov;
 - (ii) vključujejo ustrezne podatke in postaje, vključno na odročnih področjih;
 - (iii) uporabljajo in širijo sodobno tehnologijo za zbiranje podatkov o degradaciji zemljišč, njihov prenos in presojo; in
 - (iv) tesneje povezujejo državne, subregionalne in regionalne podatkovne in informacijske centre s svetovnimi viri podatkov;
- (b) zagotavljajo, da se pri zbiranju, analiziranju in izmenjavi podatkov upoštevajo potrebe lokalnih skupnosti in tistih, ki odločajo, z namenom rešiti določena vprašanja ter da so v te dejavnosti vključene lokalne skupnosti;
- (c) podpirajo in nadalje razvijajo dvostranske in večstranske programe in projekte, katerih cilj je opredeliti, voditi, presoјati in financirati zbiranje, analiziranje in izmenjavo podatkov in informacij, med drugim vključno s povezanimi nizi fizikalnih, bioloških, družbenih in gospodarskih kazalcev;
- (d) v celoti izkoriščajo strokovno znanje pristojnih medvladnih in nevladnih organizacij, zlasti za širjenje pomembnih podatkov in izkušenj med ciljnimi skupinami v različnih regijah;
- (e) v celoti priznavajo pomembnost zbiranja, analiziranja in izmenjave družbenogospodarskih podatkov ter njihovega povezovanja s fizikalnimi in biološkimi podatki;
- (f) izmenjujejo in dajejo na voljo v celoti, prosto in sproti podatke iz vseh javno dostopnih virov, ki so pomembni za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše; in
- (g) ob upoštevanju svoje ustrezne zakonodaje in/ali usmeritev izmenjujejo podatke o lokalnem in tradicionalnem znanju, zagotavljajo njegovo ustrezno varovanje in lokalnemu

prebivalstvu na pravični podlagi in medsebojno dogovorjenih pogojih zagotovijo pravično povračilo za koristi, ki jih to znanje prinaša.

Člen 17

Raziskave in razvoj

1. Pogodbenice se v skladu svojimi ustreznimi zmožnostmi zavežejo, da bodo širile tehnično in znanstveno sodelovanje na področjih boja proti dezertifikaciji in za ublažitev posledic suše prek ustreznih državnih, subregionalnih, regionalnih in mednarodnih institucij. V ta namen podpirajo raziskovalne dejavnosti, ki:
 - (a) prispevajo k boljšemu poznavanju procesov, ki povzročajo dezertifikacija in sušo, ter vpliva in razlikovanja med vzročnimi dejavniki, tako naravnimi kot človeškimi, z namenom boja proti dezertifikaciji in ublažitvi posledic suše ter doseganju večje produktivnosti kakor tudi trajnostne rabe in gospodarjenja z viri;
 - (b) se odzivajo na dobro zastavljene cilje, se ukvarjajo s posebnimi potrebami lokalnega prebivalstva in vodijo k iskanju in izvajanju rešitev, ki prispevajo k višjemu življenjskemu standardu ljudi na prizadetih območjih;
 - (c) varujejo, povezujejo, širijo in potrjujejo tradicionalna in lokalna dognanja, znanje in izkušnje ter postopke in ob upoštevanju svoje ustrezne notranje zakonodaje in/ali usmeritev zagotavljajo, da bodo imeli imetniki teh dognanj neposredno korist na nepristranski podlagi in pri medsebojno dogovorjenih pogojih od kakršnega koli izkoriščanja teh dognanj v komercialne namene ali od kakršnega koli tehnološkega razvoja, ki izhaja iz teh dognanj;
 - (d) razvijajo in krepijo državne, subregionalne in regionalne raziskovalne zmožnosti v prizadetih državah pogodbenicah v razvoju, zlasti iz Afrike, vključno s razvojem lokalnega strokovnega znanja in krepitvijo ustreznih zmogljivosti, zlasti v državah s šibko raziskovalno podlago, ob posvečanju posebne pozornosti multidisciplinarnim in participativnim družbenogospodarskim raziskavam;
 - (e) upoštevajo, kadar je primerno, povezavo med revščino, preseljevanjem, ki ju povzročajo okoljski dejavniki, in dezertifikacijo;
 - (f) spodbujajo tako v javnem kot v zasebnem sektorju izvajanje skupnih raziskovalnih programov državnih, subregionalnih,

regionalnih in mednarodnih raziskovalnih organizacij za razvoj izboljšanih in dostopnih tehnologij za trajnostni razvoj prek uspešnega sodelovanja lokalnega prebivalstva in skupnosti; in

- (g) povečujejo razpoložljivost vodnih virov na prizadetih območjih, med drugim s sejanjem oblakov (cloud-seeding).

2. Raziskovalne prednostne naloge za določene regije in subregije, ki odsevajo različne lokalne razmere, bi morale biti vključene v programe ukrepov. Konferenca pogodbenic redno pregleduje raziskovalne prednostne naloge, ki jih svetuje Odbor za znanost in tehnologijo.

Člen 18

Prenos, nabava, prilagoditev in razvoj tehnologije

1. Pogodbenice se zavežejo, da bodo, kot so se dogovorile in v skladu s svojo ustrezno notranjo zakonodajo in/ali usmeritvami, spodbujale, financirale prenos, nabavo, prilagoditev in razvoj okolju prijaznih, gospodarsko izvedljivih in družbeno sprejemljivih tehnologij, pomembnih v boju proti dezertifikaciji in/ali za ublažitev posledic suše, in/ali omogočale njihovo financiranje z namenom prispevati k doseganju trajnostnega razvoja na prizadetih območjih. Tako sodelovanje izvajajo dvostransko ali večstransko, kadar je ustrezno, in pri tem v celoti izkoriščajo strokovno znanje medvladnih in nevladnih organizacij. Pogodbenice zlasti:

- (a) v celoti izkoriščajo ustrezne obstoječe državne, subregionalne, regionalne in mednarodne informacijske sisteme in posredovalne mehanizme za širitev podatkov o razpoložljivih tehnologijah, njihovih virih, njihovi nevarnosti za okolje in splošnih pogojih, pod katerimi se lahko nabavijo;
- (b) pod ugodnimi pogoji, vključno s koncesijskimi in preferenčnimi pogoji, o katerih se medsebojno dogovorijo, ob upoštevanju potrebe po varstvu pravic intelektualne lastnine omogočajo zlasti prizadetim državam pogodbenicam v razvoju dostop do tehnologij, ki so najprimernejše za dejansko uporabo pri posebnih potrebah lokalnega prebivalstva, pri čemer posvečajo posebne pozornosti vplivu take tehnologije na družbo, kulturo, gospodarstvo in okolje;
- (c) pospešujejo tehnološko sodelovanje med pogodbenicami iz prizadetih držav s finančno pomočjo ali na druge ustrezne načine;

(d) širijo tehnološko sodelovanje s prizadetimi državami pogodbenicami v razvoju, vključno s skupnimi vlaganji, kadar je primerno, zlasti na področja, ki razvijajo nadomestne oblike preživljanja; in

(e) sprejmejo ustrezne ukrepe za oblikovanje razmer in pobud na domačem trgu, fiskalne ali druge, ki omogočajo razvoj, prenos, nabavo in prilagoditev primerne tehnologije, dognanj, znanja in izkušenj ter postopkov, vključno z ukrepi za zagotavljanje ustreznega in učinkovitega varovanja pravic intelektualne lastnine.

2. Pogodbenice v skladu s svojimi ustreznimi zmožnostmi in ob upoštevanju svoje ustrezne notranje zakonodaje in/ali usmeritev varujejo, širijo in zlasti uporabljajo ustrezno tradicionalno in lokalno tehnologijo, dognanja, znanje in izkušnje ter postopke in se v ta namen zavežejo, da bodo:

- (a) pripravile popise take tehnologije, dognanj, znanja in izkušenj ter postopkov in njihove možne uporabe ob sodelovanju lokalnega prebivalstva ter take podatke širile, kadar je ustrezno, v sodelovanju s pristojnimi medvladnimi in nevladnimi organizacijami;
- (b) zagotovile, da se taka tehnologija, dognanja, znanje in izkušnje ter postopki ustrezno varujejo in da ima lokalno prebivalstvo neposredno korist na nepristranski podlagi, in kot se medsebojno dogovorijo, od vsake njihove komercialne uporabe ali od vsakega iz njih izpeljanega tehnološkega razvoja;
- (c) spodbujajo in dejansko podpirajo izboljšanje in širitev takšne tehnologije, dognanj, znanja in izkušenj ter postopkov ali razvoj nove, na njih temelječe tehnologije; in
- (d) omogočajo, kadar je ustrezno, prilagoditev take tehnologije, dognanj, znanja in izkušenj ter postopkov za široko uporabo in njihovo povezovanje s sodobno tehnologijo, kadar je ustrezno.

Poglavje 3

Spremljajoči ukrepi

Člen 19

Gradnja, zmogljivosti, izobraževanje in ozaveščenost javnosti

1. Pogodbenice priznavajo pomen gradnje zmogljivosti, to je institucionalne gradnje, usposabljanja in razvoja ustreznih

lokalnih in državnih zmogljivosti, v prizadevanjih za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše. Gradnjo zmogljivosti, kadar je ustrezno, spodbujajo:

- (a) s sodelovanjem na vseh ravneh, zlasti na lokalni ravni, lokalnega prebivalstva v celoti, še posebej žensk in mladine, ob sodelovanju nevladnih in lokalnih organizacij;
 - (b) s krepitvijo izobraževalnih in raziskovalnih zmožnosti na državni ravni na področju boja proti dezertifikaciji in suši;
 - (c) z ustanavljanjem in/ali krepitvijo podpornih in dislociranih služb za učinkovitejšo širjenje ustreznih tehnoloških sistemov in tehnik in z usposabljanjem terenskih predstavnikov in članov podeželskih organizacij pri načinih soodločanja za ohranitev naravnih virov in njihovo trajnostno rabo;
 - (d) s spodbujanjem uporabe in širitvijo dognanj, znanja in izkušenj ter postopkov lokalnega prebivalstva v programih za tehnično sodelovanje, kjerkoli je možno;
 - (e) s prilagajanjem, kadar je potrebno, ustrezne, okolju prijazne tehnologije in tradicionalnih načinov kmetijstva in pastirstva sodobnim družbenogospodarskim razmeram;
 - (f) z zagotavljanjem ustreznega usposabljanja in tehnologije pri uporabi nadomestnih virov energije, zlasti obnovljivih virov energije, katerih cilj je predvsem zmanjšanje odvisnosti od lesa za kurjavo;
 - (g) s sodelovanjem, kot se medsebojno dogovorijo, pri krepitvi zmogljivosti pogodbenic iz prizadetih držav v razvoju za razvoj in izvajanje programov na področju zbiranja, analize in izmenjave podatkov v skladu s členom 16;
 - (h) z novimi načini širjenja nadomestnih virov preživljanja, vključno z usposabljanjem za nove spretnosti;
 - (i) z usposabljanjem tistih, ki sprejemajo odločitve, vodstva in osebja, pristojnega za zbiranje in analiziranje podatkov za širitev in uporabo zgodnjega opozarjanja na sušne razmere in za pridobivanje hrane;
 - (j) z učinkovitejšim delovanjem obstoječih državnih ustanov in pravnih okvirov in po potrebi z ustanavljanjem novih, skupaj s krepitvijo strateškega načrtovanja in gospodarjenja; in
- (k) s programi za izmenjavo strokovnjakov za hitrejšo gradnjo zmogljivosti v prizadetih državah pogodbenicah prek dolgoročnega, interaktivnega postopka učenja in proučevanja.
2. Prizadete države pogodbenice v razvoju opravijo v sodelovanju z drugimi pogodbenicami in pristojnimi medvladnimi in nevladnimi organizacijami, kadar je ustrezno, interdisciplinarni pregled razpoložljivih zmogljivosti na lokalni in državni ravni ter možnosti za njihovo krepitev.
3. Pogodbenice sodelujejo med seboj in prek pristojnih medvladnih kakor tudi nevladnih organizacij pri prevzemu in širitvi ozaveščenosti javnosti ter izobraževalnih programov tako v prizadetih državah pogodbenicah kot, in kadar je ustrezno, v neprizadetih državah pogodbenicah, za boljše poznavanje vzrokov in posledic dezertifikacije in suše ter pomena izpolnitve cilja iz te konvencije. V ta namen:
- (a) organizirajo akcije za krepitev ozaveščenosti javnosti;
 - (b) nenehno širijo dostop javnosti do ustreznih podatkov in spodbujajo sodelovanje široke javnosti pri dejavnostih izobraževanja in krepitve ozaveščenosti;
 - (c) spodbujajo ustanavljanje združenj, ki prispevajo k ozaveščenosti javnosti;
 - (d) razvijajo in izmenjujejo gradivo za izobraževanje in krepitev ozaveščenosti javnosti, po možnosti v lokalnih jezikih, izmenjujejo in pošiljajo strokovnjake za usposabljanje osebja v prizadetih državah pogodbenicah v razvoju za izvajanje ustreznih izobraževalnih programov in programov za krepitev ozaveščenosti javnosti ter v celoti izkoriščajo ustrezno izobraževalno gradivo, ki je na voljo pri pristojnih mednarodnih organih;
 - (e) ocenjujejo potrebe po izobraževanju na prizadetih območjih, pripravljajo ustrezne učne načrte ter po potrebi širijo izobraževalne programe in programe za opismenjevanje, ki so namenjeni vsem, zlasti pa dekletom in ženam, za spoznavanje, ohranjanje in trajnostno rabo naravnih virov na prizadetih območjih in gospodarjenje z njimi; in
 - (f) razvijajo programe za interdisciplinarno sodelovanje, ki vključujejo ozaveščenost o dezertifikaciji in posledicah suše v izobraževalne sisteme in neformalne izobraževalne programe, programe za odrasle, programe na daljavo in praktične programe.

4. Konferenca pogodbenic vzpostavi in/ali okrepi mrežo regionalnih centrov za izobraževanje in usposabljanje za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše. To mrežo usklajuje ustanova, ki se ustanovi ali imenuje, zato da usposablja znanstveno, tehnično in vodstveno osebje in da krepi obstoječe ustanove, pristojne za izobraževanje in usposabljanje v prizadetih državah pogodbenicah, kadar je primerno, z namenom uskladiti programe in organizirati izmenjavo izkušenj med njimi. Ta mreža tesno sodeluje z ustreznimi medvladnimi in nevladnimi organizacijami, da se prepreči podvajanje prizadevanj.

Člen 20

Finančni viri

1. Glede na osrednji pomen financiranja za doseg cilja te konvencije in upoštevanju svojih zmogljivosti si pogodbenice po svojih zmožnostih prizadevajo zagotoviti ustrezne finančne vire za programe za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše.

2. V zvezi s tem se razvite države pogodbenice, medtem ko dajejo prednost prizadetim afriškim državam pogodbenicam, ne da bi pri tem zanemarjale prizadete države pogodbenice v razvoju iz drugih regij, v skladu s členom 7 zavežejo, da bodo:

(a) zbrale znatne finančne vire, vključno s subvencijami in ugodnimi posojili, v podporo izvajanju programov za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše;

(b) spodbujale zbiranje ustreznih, pravočasnih in predvidljivih finančnih virov, vključno z novim in dodatnim financiranjem iz Svetovnega sklada za okolje Programa Združenih narodov za razvoj (Global Environment Facility) dogovorjenih mejnih stroškov za tiste dejavnosti v zvezi z dezertifikacijo, ki se nanašajo na njegova štiri osrednja področja, v skladu z ustreznimi določbami listine, s katero se ustanovi Svetovni sklad za okolje;

(c) z mednarodnim sodelovanjem omogočile prenos tehnologije, dognanj ter znanja in izkušenj; in

(d) v sodelovanju s prizadetimi državami pogodbenicami v razvoju proučevale nove načine in pobude za zbiranje in usmerjanje virov, vključno s sredstvi fundacij, nevladnih organizacij in drugih subjektov iz zasebnega sektorja, zlasti zamenjavo dolgov in druge nove načine, ki povečujejo financiranje z zmanjševanjem zunanjega dolga prizadetih držav pogodbenic v razvoju, zlasti iz Afrike.

3. Prizadete države pogodbenice v razvoju se ob upoštevanju svojih zmogljivosti zavežejo, da bodo zbrale ustrezne finančne vire za izvajanje svojih državnih programov ukrepov.

4. Pri zbiranju finančnih virov skušajo pogodbenice doseči, da se v celoti uporabljajo in nenehno kakovostno izboljšujejo vsi državni, dvostranski in večstranski viri ter mehanizmi za financiranje z uporabo konzorcijev, skupnih programov in vzporednega financiranja, ter skušajo pritegniti vire in mehanizme za financiranje iz zasebnega sektorja, vključno s sredstvi in mehanizmi nevladnih organizacij. V ta namen pogodbenice v celoti izkoristijo operativne mehanizme, razvite v skladu s členom 14.

5. Za zbiranje finančnih virov, ki jih prizadete države pogodbenice v razvoju potrebujejo v boju proti dezertifikaciji in za ublažitev posledic suše, pogodbenice:

(a) racionalizirajo in okrepijo gospodarjenje z viri, ki so že namenjeni za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše, tako da jih uporabljajo učinkoviteje in uspešneje, ocenjujejo njihovo uspešnost in pomanjkljivosti, odstranjujejo ovire za njihovo učinkovito uporabo in po potrebi preusmerjajo programe v smislu skupnega, dolgoročnega pristopa, ki so ga sprejele v skladu s to konvencijo;

(b) v okviru pristojnih organov večstranskih finančnih ustanov, zmožnosti in skladov, vključno z bankami in skladi za regionalni razvoj, namenijo potrebno prednost in pozornost podpori pogodbenic iz prizadetih držav v razvoju, zlasti iz Afrike, pri dejavnostih, ki pospešujejo izvajanje konvencije, zlasti programov ukrepov, ki jih sprejmejo v okviru prilog za regionalno izvajanje; in

(c) proučujejo načine za krepitev regionalnega in subregionalnega sodelovanja v podporo prizadevanjem, sprejetim na državni ravni.

6. Druge pogodbenice se spodbujajo, da prizadetim državam pogodbenicam v razvoju prostovoljno priskrbijo dognanja, znanja in izkušenj ter tehnike, povezane z bojem proti dezertifikaciji, in/ali finančne vire.

7. Prizadetim državam pogodbenicam v razvoju, zlasti iz Afrike, bo pri celotnem izvajanju obveznosti po konvenciji v veliko pomoč, če bodo razvite države pogodbenice izpolnjevale svoje obveznosti po konvenciji, zlasti tiste, ki se nanašajo na finančne

vire in prenos tehnologije. Pri izpolnjevanju svojih obveznosti bi morale razvite države pogodbenice v celoti upoštevati, da so gospodarski in družbeni razvoj ter izkoreninjenje revščine najpomembnejše prednostne naloge prizadetih držav pogodbenic v razvoju, zlasti iz Afrike.

Člen 21

Finančni mehanizmi

1. Konferenca pogodbenic poveča razpoložljivost finančnih mehanizmov in jih spodbuja, s čimer se skuša doseči čim večja razpoložljivost sredstev, da bi prizadete države pogodbenice v razvoju, zlasti iz Afrike, izvajale konvencijo. V ta namen Konferenca pogodbenic med drugim prouči sprejem načinov in usmeritev, ki:

- (a) omogočajo zagotavljanje potrebnih finančnih sredstev na državni, subregionalni, regionalni in svetovni ravni za dejavnosti v skladu z ustreznimi določbami konvencije;
- (b) spodbujajo načine, mehanizme in dogovore o financiranju iz več virov in njihovo ocenjevanje v skladu s členom 20;
- (c) redno zagotavljajo zainteresiranim pogodbenicam in pristojnim medvladnim in nevladnim organizacijam podatke o razpoložljivih virih sredstev in o oblikah financiranja, da se omogoči njihovo medsebojno usklajevanje;
- (d) omogočajo ustanavljanje, kadar je primerno, mehanizmov, kot so državni skladi za boj proti dezertifikaciji, vključno s tistimi, pri katerih sodelujejo nevladne organizacije, za hitro in učinkovito usmerjanje finančnih virov na lokalno raven v prizadetih državah pogodbenicah v razvoju; in
- (e) krepijo obstoječe sklade in finančne mehanizme na subregionalni in regionalni ravni, zlasti v Afriki, v podporo učinkovitejšemu izvajanju konvencije.

2. Konferenca pogodbenic z različnimi mehanizmi iz sistema Združenih narodov in prek večstranskih finančnih ustanov tudi spodbuja zagotavljanje podpore na državni, subregionalni in regionalni ravni dejavnostim, ki državam pogodbenicam v razvoju omogočajo izpolnjevanje njihovih obveznosti po konvenciji.

3. Prizadete države pogodbenice v razvoju uporabijo in po potrebi vzpostavijo in/ali okrepijo državne mehanizme

usklajevanja, vključene v državne razvojne programe, ki bi zagotavljali učinkovito uporabo vseh razpoložljivih finančnih virov. Uporabijo tudi postopke soodločanja, ki vključujejo nevladne organizacije, lokalne skupine in zasebni sektor, pri zbiranju sredstev, oblikovanju in izvajanju programov ter zagotavljanju dostopa do sredstev skupinam na lokalni ravni. Te dejavnosti lahko tisti, ki zagotavljajo pomoč, okrepijo z boljšim usklajevanjem in prilagodljivimi programi.

4. Za večjo učinkovitost in gospodarnost obstoječih finančnih mehanizmov se vzpostavi splošen mehanizem za spodbujanje dejavnosti, ki vodijo k zbiranju znatnih finančnih virov, vključno za prenos tehnologije, na podlagi subvencij in/ali koncesijskih ali drugih pogojev in njihovem usmerjanju v korist prizadetih držav pogodbenic v razvoju. Ta splošni mehanizem deluje pod pristojnostjo in vodstvom Konferenca pogodbenic, ki ji je odgovoren.

5. Konferenca pogodbenic na svojem prvem rednem zasedanju določi organizacijo, v okviru katere bo splošni mehanizem. Konferenca pogodbenic in organizacija, ki jo je določila, se dogovorita o pogojih in načinih delovanja tega splošnega mehanizma, da med drugim zagotovita, da tak mehanizem:

- (a) opredeljuje in sestavlja sezname ustreznih dvostranskih in večstranskih programov sodelovanja, ki so na voljo za izvajanje konvencije;
- (b) na zahtevo pogodbenicam svetuje glede novih načinov financiranja in virov finančne pomoči ter za boljše sodelovanje na državni ravni;
- (c) zainteresiranim pogodbenicam in pristojnim medvladnim ter nevladnim organizacijam zagotavlja podatke o razpoložljivih virih finančnih sredstev in o oblikah financiranja zaradi lažjega medsebojnega usklajevanja; in
- (d) Konferenci pogodbenic poroča o svojih dejavnostih, prvič na njenem drugem rednem zasedanju.

6. Konferenca pogodbenic na svojem prvem zasedanju pripravi ustrezne dogovore z organizacijo, ki jo je določila, da v njenem okviru deluje splošni mehanizem, za opravljanje administrativnih del takega mehanizma in da se tako v največji možni meri izkoristijo obstoječi proračunski in človeški viri.

7. Konferenca pogodbenic na svojem rednem tretjem zasedanju pregleda usmeritve, pogoje in načine delovanja ter dejavnosti splošnega mehanizma, ki je Konferenci pogodbenic odgovoren v skladu z odstavkom 4, ob upoštevanju določb člena 7. Na podlagi tega pregleda prouči in sprejme ustrezne ukrepe.

(i) spodbuja in krepi povezavo z drugimi ustreznimi konvencijami in pri tem preprečuje podvajanje prizadevanj; in

(j) izvaja druge naloge, ki so lahko potrebne za doseg cilja konvencije.

DEL IV

USTANOVE

Člen 22

Konferenca pogodbenic

1. Ustanovi se Konferenca pogodbenic.

2. Konferenca pogodbenic je najvišji organ konvencije. V okviru svojih pooblastil sprejema odločitve, potrebne za širjenje njenega učinkovitega izvajanja. Zlasti:

(a) redno pregleduje izvajanje konvencije in delovanje njene institucionalne ureditve z vidika pridobljenih izkušenj na državni, subregionalni, regionalni in mednarodni ravni in na podlagi razvoja znanstvenih in tehnoloških dognanj;

(b) spodbuja in omogoča izmenjavo informacij o ukrepih, ki jih sprejmejo pogodbenice, ter določa obliko in časovni raspored za prenos podatkov, ki jih je treba predložiti v skladu s členom 26, pregleduje poročila in o njih pripravlja priporočila;

(c) ustanovi take pomožne organe, za katere meni, da so potrebni za izvajanje konvencije;

(d) pregleduje poročila, ki jih ji predložijo pomožni organi, in zagotavlja smernice zanje;

(e) dogovori se glede poslovnika in finančnih predpisov zase in za vse pomožne organe, ki jih sprejme s soglasjem;

(f) sprejema spremembe konvencije v skladu s členoma 30 in 31;

(g) odobri program in proračun za svoje dejavnosti, vključno z dejavnostmi pomožnih organov, in sprejema potrebne dogovore za njihovo financiranje;

(h) kadar je ustrezno, si prizadeva za sodelovanje pristojnih organov in agencijami, bodisi državnih ali mednarodnih, medvladnih ali nevladnih, ter uporablja njihove storitve in podatke, ki jih zagotavljajo;

3. Konferenca pogodbenic na svojem prvem zasedanju soglasno sprejme svoj poslovnik, ki vsebuje postopke odločanja o zadevah, ki niso zajete v postopkih odločanja, določenih v tej konvenciji. V teh postopkih je lahko določena večina, ki je potrebna za sprejem določenih odločitev.

4. Prvo zasedanje Konference pogodbenic skliče začasni sekretariat, naveden v členu 35, in poteka najkasneje v enem letu po začetku veljavnosti konvencije. Če Konferenca pogodbenic ne odloči drugače, potekajo drugo, tretje in četrto redno zasedanje vsako leto, naslednja redna zasedanja pa potem vsako drugo leto.

5. Izredna zasedanja Konference pogodbenic potekajo takrat, ko to določi Konferenca pogodbenic na rednem zasedanju, ali na pisno zahtevo katere koli pogodbenice, če jo v treh mesecih po tem, ko stalni sekretariat obvesti pogodbenice o tej zahtevi, podpre najmanj ena tretjina pogodbenic.

6. Na vsakem rednem zasedanju Konferenca pogodbenic izvoli biro. Sestava in naloge biroja se določijo v poslovniku. Pri imenovanju biroja se ustrezno upošteva potreba po zagotavljanju pravične geografske porazdelitve in ustrezne zastopanosti iz prizadetih držav pogodbenic, zlasti iz Afrike.

7. Združeni narodi, njihove specializirane agencije in vsaka njihova država članica ali opazovalka, ki ni pogodbenica konvencije, je lahko zastopana na zasedanjih Konference pogodbenic kot opazovalka. Vsakemu organu ali agenciji, bodisi državni ali mednarodni, vladni ali nevladni, pristojni za zadeve, zajete v konvenciji, ki je stalni sekretariat obvestila o svoji želji, da bi bila zastopana na zasedanju Konference pogodbenic kot opazovalka, se to dovoli, razen če je proti vsaj tretjina pogodbenic. Sprejem in udeležbo opazovalk ureja poslovnik, ki ga je sprejela Konferenca pogodbenic.

8. Konferenca pogodbenic lahko od pristojnih državnih in mednarodnih organizacij, ki imajo ustrezno strokovno znanje, zahteva, da ji zagotovijo podatke v skladu s členom 16(g), členom 17(1)(c) in členom 18(2)(b).

Člen 23

Stalni sekretariat

1. Ustanovi se Stalni sekretariat.
2. Naloge Stalnega sekretariata so naslednje:
 - (a) pripravlja zasedanja Konference pogodbenic in njenih pomožnih organov, ustanovljenih v skladu s konvencijo, in zagotavlja potrebne storitve zanje;
 - (b) zbira in pošilja poročila, ki se mu predložijo;
 - (c) na zahtevo omogoča pomoč prizadetim državam pogodbenicam v razvoju, zlasti iz Afrike, pri zbiranju in sporočanju podatkov, zahtevanih v skladu s to konvencijo;
 - (d) usklajuje svoje dejavnosti s sekretariati drugih ustreznih mednarodnih organov in konvencij;
 - (e) pod vodstvom Konference pogodbenic sklepa take upravne in pogodbene dogovore, ki so lahko potrebni za učinkovito izvajanje njegovih nalog;
 - (f) pripravlja poročila o izvajanju svojih nalog iz te konvencije in jih predloži Konferenci pogodbenic; in
 - (g) opravlja druge naloge sekretariata, ki jih lahko določi Konferenca pogodbenic.
3. Konferenca pogodbenic na svojem prvem zasedanju imenuje Stalni sekretariat in pripravi vse potrebno za njegovo delovanje.

Člen 24

Odbor za znanost in tehnologijo

1. Odbor za znanost in tehnologijo se ustanovi kot pomožni organ Konference pogodbenic, da ji zagotavlja podatke in nasvete v zvezi z znanstvenimi in tehnološkimi zadevami, ki se nanašajo na boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše. Zasedanje odbora poteka skupaj z rednimi zasedanji Konference pogodbenic in je multidisciplinaren ter odprt za sodelovanje vseh pogodbenic. Sestavljajo ga vladni predstavniki, pristojni za ustrezna strokovna področja. Konferenca pogodbenic na svojem prvem zasedanju določi obseg pooblastil odbora.

2. Konferenca pogodbenic sestavi in vzdržuje seznam samostojnih strokovnjakov s strokovnim znanjem in izkušnjami z ustreznih področij. Seznam temelji na predlogih za imenovanje, ki jih pošljejo pogodbenice v pisni obliki, in upošteva potrebo po multidisciplinarnem pristopu in široki geografski zastopanosti.

3. Konferenca pogodbenic po potrebi lahko imenuje ad hoc odbore, ki ji prek Odbora zagotavljajo podatke in svetujejo glede posebnih vprašanj, povezanih z najnovejšimi dognanji v znanosti in tehnologiji, pomembnimi za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše. Ti odbori so sestavljeni iz strokovnjakov, katerih imena so vzeta s seznama, ob upoštevanju potrebe po multidisciplinarnem pristopu in široki geografski zastopanosti. Ti strokovnjaki morajo imeti znanstveno izobrazbo in izkušnje s terena, imenuje pa jih Konferenca pogodbenic na priporočilo Odbora. Konferenca pogodbenic določi obseg pooblastil ter pogoje in načine delovanja teh odborov.

Člen 25

Povezovanje ustanov, agencij in organov v mrežo

1. Odbor za znanost in tehnologijo pod nadzorom Konference pogodbenic zagotovi izvedbo analize in ocene ustreznih obstoječih mrež, ustanov, agencij in organov, ki so pripravljene postati enote mreže. Taka mreža podpira izvajanje konvencije.
2. Na podlagi rezultatov analize in ocene, omenjenih v prvem odstavku, Odbor za znanost in tehnologijo pripravi priporočila za Konferenco pogodbenic glede načinov in sredstev, da se omogoči in krepí povezovanje enot na lokalni, državni in drugih ravneh v mrežo, z namenom posvetiti se tematskim potrebam, opisanim v členih 16 do 19.

3. Konferenca ob upoštevanju teh priporočil:

- (a) opredeli tiste državne, subregionalne, regionalne in mednarodne enote, ki so za povezovanje v mrežo najprimernejše, ter zanje priporoči operativne postopke in časovni okvir; in
- (b) opredeli enote, ki so najprimernejše za pospeševanje in krepitev takega povezovanja v mrežo na vseh ravneh.

DEL V

Člen 28

POSTOPKI**Reševanje sporov**

Člen 26

Sporočanje podatkov

1. Vsaka pogodbenica prek Stalnega sekretariata poroča o ukrepih, ki jih je sprejela za izvajanje konvencije, Konferenci pogodbenic, ki jih nato prouči na svojih rednih zasedanjih. Konferenca pogodbenic določi časovni razpored za predložitev takih poročil in njihovo obliko.

2. Prizadete države pogodbenice zagotovijo opis strategij, ki so jih sprejele v skladu s členom 5, ter vseh pomembnih podatkov glede njihovega izvajanja.

3. Prizadete države pogodbenice, ki izvajajo programe ukrepov v skladu s členi 9 do 15, zagotovijo podroben opis programov in njihovega izvajanja.

4. Vsaka skupina prizadetih držav pogodbenic lahko za ukrepe, sprejete na subregionalni in/ali regionalni ravni v okviru programov ukrepov, pripravlja skupna poročila.

5. Razvite države pogodbenice poročajo o ukrepih, ki so jih sprejele za pomoč pri pripravi in izvajanju programov ukrepov, vključno s podatki o finančnih virih, ki so jih zagotovile ali jih zagotavljajo v skladu s konvencijo.

6. Podatke, sporočene v skladu s prvim do četrtem odstavkom, Stalni sekretariat čim prej pošlje Konferenci pogodbenic in vsem pristojnim pomožnim organom.

7. Konferenca pogodbenic prizadetim državam pogodbenicam, zlasti iz Afrike, na njihovo zahtevo omogoča zagotavljanje tehnične in finančne pomoči pri zbiranju in sporočanju podatkov v skladu s tem členom ter opredeljevanju tehničnih in finančnih potreb, povezanih s programi ukrepov.

Člen 27

Ukrepi za reševanje vprašanj v zvezi z izvajanjem

Konferenca pogodbenic prouči in sprejme postopke in institucionalne mehanizme za reševanje vprašanj, ki se lahko pojavijo v zvezi z izvajanjem konvencije.

1. Pogodbenice vse medsebojne spore v zvezi z razlago ali uporabo konvencije medsebojno rešujejo s pogajanjem ali na drug miroljuben način po svoji izbiri.

2. Pogodbenica, ki ni organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, lahko ob ratifikaciji, sprejetju, odobritvi konvencije ali pristopu k njej ali kadarkoli po tem v listini, ki jo predloži depozitarju, izjavi, da za vse spore v zvezi z razlago in uporabo konvencije priznava enega ali oba od naslednjih načinov za reševanje sporov kot obveznega za vsako pogodbenico, ki sprejme enako obveznost:

(a) arbitražo v skladu s postopki, ki jih sprejme Konferenca pogodbenic, v prilogi, kakor hitro je to mogoče;

(b) predložitev spora Meddržavnemu sodišču.

3. Pogodbenica, ki je organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, lahko da izjavo s podobnim učinkom glede arbitraže v skladu s postopkom, navedenim v odstavku 2(a).

4. Izjava, ki je bila dana v skladu z odstavkom 2, velja, dokler ne poteče v skladu s pogoji, ali še tri mesece po tem, ko je depozitar prejel pisno obvestilo o njenem preklicu.

5. Prenehanje veljavnosti izjave, obvestilo o preklicu ali nova izjava nikakor ne vplivajo na nerešene postopke pred arbitražnim sodiščem ali Meddržavnim sodiščem, razen če se pogodbenice v sporu drugače dogovorijo.

6. Če pogodbenice v sporu niso sprejele enakega postopka ali nobenega postopka v skladu z odstavkom 2 in če niso bile sposobne rešiti svojega spora v dvanajstih mesecih po tem, ko je ena pogodbenica obvestila drugo, da je med njima prišlo do spora, se za spor na zahtevo katere koli pogodbenice v sporu začne pravni postopek v skladu s postopki, ki jih sprejme Konferenca pogodbenic, v prilogi, kakor hitro je mogoče.

Člen 29

Položaj prilog

1. Priloge so sestavni del konvencije, in če ni izrecno drugače predvideno, sklicevanje na konvencijo pomeni tudi sklicevanje na njene priloge.

2. Pogodbenice razlagajo določbe iz prilog v skladu s svojimi pravicami in obveznostmi po členih te konvencije.

Člen 30

Spremembe konvencije

1. Vsaka pogodbenica lahko predlaga spremembe konvencije.
2. Spremembe konvencije se sprejmejo na rednem zasedanju Konference pogodbenic. Besedilo vsake predlagane spremembe Stalni sekretariat sporoči pogodbenicam vsaj šest mesecev pred zasedanjem, na katerem se predlaga njen sprejem. Stalni sekretariat predlagane spremembe sporoči tudi podpisnicam konvencije.
3. Pogodbenice si prizadevajo za doseg sporazuma glede vsake predlagane spremembe konvencije s soglasjem. Če so bila vsa prizadevanja za soglasje izčrpana in sporazum ni bil dosežen, je zadnja možnost, da se sprememba sprejme z dvotretinjsko večino glasov pogodbenic, ki so na zasedanju prisotne in glasujejo. Sprejeto spremembo Stalni sekretariat sporoči depozitarju, ki jo pošlje vsem pogodbenicam v ratifikacijo, sprejetje, odobritev ali pristop.
4. Listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi spremembe ali pristopu k njej se deponirajo pri depozitarju. Sprememba, sprejeta v skladu z odstavkom 3, začne veljati za tiste pogodbenice, ki so jo sprejele, devetdeseti dan po tem, ko depozitar prejme listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu vsaj od dveh tretjin pogodbenic konvencije, ki so bile pogodbenice med sprejetjem spremembe.
5. Za vsako drugo pogodbenico sprememba začne veljati devetdeseti dan po tem, ko je ta pogodbenica deponirala pri depozitarju svojo listino o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi omenjene spremembe oziroma o pristopu k njej.
6. V tem členu in v členu 31 „pogodbenice, ki so prisotne in glasujejo“ pomeni prisotne pogodbenice, ki glasujejo za ali proti.

Člen 31

Sprejem in sprememba prilog

1. Vsaka dodatna priloga h konvenciji in vsaka sprememba priloge se predlagata in sprejmeta v skladu s postopkom za

spremembo konvencije, določenim v členu 30, če pri sprejemanju dodatne priloge za regionalno izvajanje ali spremembe katere koli priloge za regionalno izvajanje večina, predvidena v omenjenem členu, vključuje dvotretjinsko večino glasov pogodbenic iz zadevne regije, ki so prisotne in glasujejo. Sprejem ali spremembo priloge depozitar sporoči vsem pogodbenicam.

2. Priloga, ki ni dodatna priloga za regionalno izvajanje, ali sprememba priloge, ki ni sprememba katere koli priloge za regionalno izvajanje, ki je bila sprejeta v skladu z odstavkom 1, začne veljati za vse pogodbenice konvencije šest mesecev po tem, ko depozitar take pogodbenice obvesti o sprejetju take priloge ali spremembe, razen za tiste pogodbenice, ki so v tem času depozitarja pisno obvestile o zavrnitvi take priloge ali spremembe. Taka priloga ali sprememba začne veljati za pogodbenice, ki so umaknile svoje obvestilo, devetdeseti dan po tem, ko je depozitar prejel obvestilo o takem umiku.

3. Dodatna priloga za regionalno izvajanje ali sprememba katere koli priloge za regionalno izvajanje, ki je bila sprejeta v skladu z odstavkom 1, začne veljati za vse pogodbenice konvencije šest mesecev po tem, ko jih je depozitar obvestil o sprejetju take priloge ali spremembe, razen za:

- (a) vsako pogodbenico, ki je depozitarja v takem šestmesečnem obdobju pisno obvestila o tem, da ne sprejme priloge za regionalno izvajanje ali spremembe te priloge za regionalno izvajanje; v tem primeru taka priloga ali sprememba začne veljati za pogodbenice, ki so umaknile svoje obvestilo, devetdeseti dan po tem, ko je depozitar prejel obvestilo o takem umiku; in
- (b) vsako pogodbenico, ki je dala izjavo v zvezi z dodatnimi prilogami za regionalno izvajanje ali spremembami prilog za regionalno izvajanje v skladu s členom 34(4); v tem primeru vsaka taka priloga ali sprememba začne veljati za tako pogodbenico devetdeseti dan po tem, ko je pri depozitarju deponirala svojo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi take priloge ali spremembe ali pristopu k njej.

4. Če sprejem priloge ali spremembe priloge zajema spremembo konvencije, ta priloga ali sprememba priloge ne začne veljati, dokler ne začne veljati sprememba konvencije.

Člen 32

Pravica do glasovanja

1. Razen predvidenega v odstavku 2 ima vsaka pogodbenica konvencije en glas.

2. Organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje za zadeve iz svojih pristojnosti uresničujejo svojo pravico do glasovanja s številom glasov, ki je enako številu njenih držav članic, ki so pogodbenice konvencije. Taka organizacija ne uresničuje svoje pravice do glasovanja, če katera od njenih držav članic uresniči svojo pravico, in obratno.

DEL VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 33

Podpis

Ta konvencija je na voljo za podpis državam članicam Združenih narodov ali kateri koli njeni specializirani agenciji ali pogodbenicam Statuta Meddržavnega sodišča in organizacijam za regionalno gospodarsko povezovanje 14. in 15. oktobra 1994 v Parizu.

Po tem bo do 13. oktobra 1995 na voljo v podpis na sedežu Združenih narodov v New Yorku.

Člen 34

Ratifikacija, sprejetje, odobritev in pristop

1. Konvencijo ratificirajo, sprejmejo, odobrijo ali k njej pristopijo države in organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje. K njej se lahko začne pristopati naslednji dan po končanem podpisovanju. Listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi in pristopu se deponirajo pri depozitarju.

2. Vsaka organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ki postane pogodbenica konvencije, če nobena njena država članica ni pogodbenica konvencije, ima vse obveznosti iz konvencije. Kadar je ena ali več držav članic take organizacije tudi pogodbenica konvencije, organizacija in njene države članice določijo svoje ustrezne pristojnosti za izpolnjevanje svojih

obveznosti iz konvencije. V takih primerih organizacija in države članice nimajo hkrati pravic iz konvencije.

3. V svojih listinah o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi in pristopu organizacije za regionalno gospodarsko povezovanje navedejo obseg svojih pristojnosti za zadeve, ki jih ureja konvencija. O vseh pomembnih spremembah glede obsega svojih pristojnosti takoj tudi obvestijo depozitarja, ki nato o tem obvesti pogodbenice.

4. V svoji listini o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu lahko vsaka pogodbenica navede, da zanjo vsaka dodatna priloga za regionalno izvajanje ali vsaka sprememba katere koli priloge za regionalno izvajanje začne veljati šele po tem, ko je v zvezi z njo deponirala svojo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

Člen 35

Začasna ureditev

Naloge sekretariata, navedene v členu 23, bo do konca prvega zasedanja Konference pogodbenic začasno izvajal sekretariat, ki ga je ustanovila Generalna skupščina Združenih narodov v svoji resoluciji 47/188 z dne 22. decembra 1992.

Člen 36

Začetek veljavnosti

1. Konvencija začne veljati devetdeseti dan po deponiranju petdesete listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

2. Za vsako državo ali organizacijo za regionalno gospodarsko povezovanje, ki ratificira, sprejme, odobri konvencijo ali pristopi k njej po deponiranju petdesete listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, začne konvencija veljati devetdeseti dan po tem, ko taka država ali organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje deponira svojo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

3. Za namene prvega in drugega odstavka se nobena listina, ki jo deponira organizacija za regionalno gospodarsko povezovanje, ne šteje za dodatno listino k tistim, ki jih deponirajo države članice organizacije.

Člen 37

Pridržki

K tej konvenciji pridržki niso dopustni.

Člen 38

Odpoved

1. Kadarkoli po preteku treh let od začetka veljavnosti te konvencije za pogodbenico ta pogodbenica lahko odpove konvencijo s pisnim obvestilom depozitarju.

2. Vsaka taka odpoved začne veljati po preteku enega leta od dne, ko je depozitar prejel obvestilo o odpovedi, ali na poznejši dan, ki je lahko določen v obvestilu o odpovedi.

Člen 39

Depozitar

Generalni sekretar Združenih narodov je depozitar konvencije.

Člen 40

Verodostojna besedila

Izvirnik, katerega besedila v angleščini, arabščini, francoščini, kitajščini, ruščini in španščini so enako verodostojna, se deponira pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

V potrditev tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblašteni, podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Parizu 17. junija tisoč devetsto štiriindevetdeset.

PRILOGA I

PRILOGA ZA REGIONALNO IZVAJANJE V AFRIKI

Člen 1

Področje delovanja

Ta priloga se uporablja za Afriko v zvezi z vsako pogodbenico in v skladu s konvencijo, zlasti njenim členom 7, za boj proti dezertifikaciji in/ali ublažitev posledic suše na njenih aridnih, semiaridnih in suhih subhumidnih območjih.

Člen 2

Namen

Namen te priloge je na državni, subregionalni in regionalni ravni v Afriki in ob upoštevanju njenih posebnih razmer:

- (a) opredeliti ukrepe in dogovore, vključno z vrsto in postopki pomoči, ki jih zagotavljajo razvite države pogodbenice v skladu z ustreznimi določbami te konvencije;
- (b) poskrbeti za učinkovito in dejansko izvajanje konvencije ob upoštevanju razmer, značilnih za Afriko; in
- (c) spodbujati postopke in dejavnosti, povezane z bojem proti dezertifikaciji in/ali ublažitvijo posledic suše na aridnih, semiaridnih in suhih subhumidnih območjih Afrike.

Člen 3

Posebne razmere afriške regije

Pri izvajanju svojih obveznosti po konvenciji pogodbenice za izvajanje te priloge sprejmejo temeljni pristop, ki upošteva naslednje posebne razmere v Afriki:

- (a) velik delež aridnih, semiaridnih in suhih subhumidnih območij;
- (b) precejšnje število držav in prebivalcev, ki sta jih prizadela dezertifikacija in pogosto ponavljanje hude suše;
- (c) veliko število prizadetih neobalnih držav;
- (d) močno razširjeno revščino, ki vlada v najbolj prizadetih državah, med katerimi je veliko najmanj razvitih držav, in njihovo potrebo po znatni zunanji pomoči v obliki subvencij in posojil pod ugodnimi pogoji za izvajanje njihovih razvojnih ciljev;
- (e) težke družbenogospodarske razmere, ki jih zaostrujejo vse slabši in nestalni pogoji blagovne menjave, zunanja zadolženost in politična nestabilnost, kar spodbuja notranje, regionalne in mednarodne selitve;

(f) veliko odvisnost prebivalstva od naravnih virov za preživetje, ki skupaj s posledicami demografskih gibanj in dejavnikov, slabo tehnološko podlago in proizvodnimi postopki, ki niso skladni s trajnostnim razvojem, prispeva k resni degradaciji virov;

(g) nezadosten institucionalni in pravni okvir, slabo infrastrukturno podlago in nezadostne znanstvene, tehnične in izobraževalne zmogljivosti, katerih posledica so zahteve po znatni gradnji zmogljivosti; in

(h) osrednjo vlogo ukrepov za boj proti dezertifikaciji in/ali ublažitev posledic suše med prednostnimi razvojnimi nalogami na državni ravni v prizadetih afriških državah.

Člen 4

Zaveze in obveznosti afriških držav pogodbenic

1. V skladu s svojimi ustreznimi zmogljivostmi se afriške države pogodbenice zavežejo, da bodo:

- (a) sprejele boj proti dezertifikaciji in/ali ublažitev posledic suše za osrednjo strategijo v svojih prizadevanjih za izkoreninjenje revščine;
- (b) spodbujale regionalno sodelovanje in povezovanje v duhu solidarnosti in partnerstva na podlagi vzajemnega interesa v programih in dejavnostih za boj proti dezertifikaciji in/ali ublažitev posledic suše;
- (c) racionalizirale in okrepile obstoječe ustanove, ki se ukvarjajo z dezertifikacijo in sušo, ter pritegnile druge obstoječe ustanove, kadar je ustrezno, da povečajo njihovo učinkovitost in zagotovijo učinkovitejšo rabo virov;
- (d) spodbujale medsebojno izmenjavo informacij o ustrezni tehnologiji, dognanjih, znanju in izkušnjah ter postopkih; in
- (e) razvijale načrte za nujne primere, da bi ublažile posledice suše na območjih, prizadetih zaradi dezertifikacije in/ali suše.

2. V skladu s splošnimi in posebnimi obveznostmi, naštetimi v členih 4 in 5 konvencije, skušajo prizadete afriške države pogodbenice:

- (a) ustrezno razporediti finančna sredstva iz svojih državnih proračunov v skladu z razmerami in zmožnostmi države, kar kaže, da Afrika prednostno obravnava pojav dezertifikacije in/ali suše;
- (b) ohranjati in krepiti reforme, ki trenutno potekajo, za večjo decentralizacijo in pravico do virov ter krepiti sodelovanje lokalnega prebivalstva in skupnosti; in

- (c) poiskati ter pritegniti nove in dodatne državne finančne vire ter kot prednostno nalogo razširiti obstoječe sposobnosti in možnosti države za pritegnitev domačih finančnih virov.

Člen 5

Zaveze in obveznosti razvitih držav pogodbenic

1. Pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz členov 4, 6 in 7 konvencije razvite države pogodbenice dajejo prednost prizadetim afriškim državam pogodbenicam in jim v zvezi s tem:

- (a) pomagajo v boju proti dezertifikaciji in/ali pri ublažitvi posledic suše med drugim tako, da jim zagotavljajo finančne in/ali druge vire in/ali omogočajo dostop do njih ter spodbujajo in financirajo prenos, prilagoditev in dostop do ustreznih, okolju prijaznih tehnologij ter znanja in izkušenj in/ali omogočajo njihovo financiranje, kot so se medsebojno dogovorile in v skladu z državnimi usmeritvami ob upoštevanju dejstva, da so izkoreninjenje revščine sprejele za osrednjo strategijo;
- (b) še naprej namenjajo znatne vire in/ali povečujejo vire za boj proti dezertifikaciji in/ali ublažitev posledic suše; in
- (c) pomagajo pri krepitvi zmogljivosti, kar jim omogoča izboljšanje njihovih institucionalnih okvirov kot tudi znanstvenih in tehničnih zmožnosti, zbiranja in analiziranja podatkov ter raziskav in razvoja za boj proti dezertifikaciji in/ali ublažitev posledic suše.

2. Druge države pogodbenice lahko prizadetim afriškim državam pogodbenicam prostovoljno zagotovijo tehnologijo, dognanja ter znanje in izkušnje v zvezi z bojem proti dezertifikaciji in/ali finančne vire. Prenos takšnih dognanj, znanja in izkušenj ter tehnologij se omogoči z mednarodnim sodelovanjem.

Člen 6

Okvir strateškega načrtovanja za trajnostni razvoj

1. Državni programi ukrepov so osrednji in sestavni del širšega postopka oblikovanja državnih usmeritev za trajnostni razvoj prizadetih afriških držav pogodbenic.

2. Začne se postopek posvetovanja in soodločanja, ki na ustrezni ravni vključuje vlado, lokalno prebivalstvo, skupnosti in nevladne organizacije, za vodenje strategije s prilagodljivim načrtovanjem, ki v največji možni meri omogoča sodelovanje lokalnega prebivalstva in skupnosti. Kadar je ustrezno, se na prošnjo prizadete afriške države pogodbenice v ta postopek lahko vključijo dvostranske ali večstranske agencije za pomoč.

Člen 7

Časovni razpored za pripravo programov ukrepov

Do začetka veljavnosti te konvencije afriške države pogodbenice v sodelovanju z drugimi članicami mednarodne skupnosti, kadar je ustrezno, kolikor je mogoče začasno uporabljajo tiste določbe konvencije, ki se nanašajo na pripravo državnih, subregionalnih in regionalnih programov ukrepov.

Člen 8

Vsebina državnih programov ukrepov

1. V skladu s členom z 10 konvencije so v splošni strategiji državnih programov ukrepov poudarjeni celostni programi za lokalni razvoj na prizadetih območjih, ki temeljijo na mehanizmih soodločanja in na povezovanju strategij za izkoreninjenje revščine v prizadevanjih za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše. Programi skušajo okrepiti zmogljivosti lokalnih oblasti in zagotoviti dejavno vključitev lokalnega prebivalstva, skupnosti in skupin s poudarkom na izobraževanju in usposabljanju, pritegnitev nevladnih organizacij s preskušanim strokovnim znanjem ter okrepiti decentralizirane vladne strukture.

2. Državni programi ukrepov, kadar je primerno, vključujejo te splošne značilnosti:

- (a) upoštevanje preteklih izkušenj iz boja proti dezertifikaciji in/ali za ublažitev posledic suše pri razvoju in izvajanju državnih programov ukrepov ob upoštevanju družbenih, gospodarskih in ekoloških razmer;
- (b) opredelitev dejavnikov, ki prispevajo k dezertifikaciji in/ali suši, razpoložljivih in potrebnih virov ter zmogljivosti, ustreznih usmeritev ter institucionalnih in drugih odzivov ter ukrepov, potrebnih za boj proti tem pojavom in/ali za ublažitev njihovih posledic; in
- (c) večje sodelovanje lokalnega prebivalstva in skupnosti, vključno z ženskami, kmeti in pastirji, na katere se prenese večja odgovornost za upravljanje.

3. Državni programi ukrepov zajemajo, kadar je primerno, tudi naslednje:

- (a) ukrepe za boljše gospodarske razmere z namenom izkoreniniti revščino:
- (i) povečati prihodke in možnosti za zaposlitev, zlasti za najrevnejše člane skupnosti, z:
 - razvijanjem trgov kmetijskih in živilorejskih izdelkov,
 - oblikovanjem finančnih instrumentov, primernih za lokalne potrebe,
 - spodbujanjem raznolikosti v kmetijstvu in ustanavljanjem kmetijskih podjetij, in

- razvijanjem obkmetijskih in nekmetijskih gospodarskih dejavnosti;
 - (ii) izboljšati dolgoročne možnosti za kmetijstvo z oblikovanjem:
 - pobud za donosne naložbe in z dostopom do delovnih sredstev, in
 - cenovno in davčno politiko ter poslovnimi navadami, ki spodbujajo rast;
 - (iii) opredeliti in uporabiti demografsko in migracijsko politiko za zmanjšanje pritiska prebivalstva na zemljo; in
 - (iv) spodbujati uporabo pridelkov, ki so odporni proti suši, in uporabljati celostne sisteme kmetovanja na suhih zemljiščih za zagotavljanje hrane;
- (b) ukrepe za ohranjanje naravnih virov:
- (i) zagotavljati celostno in trajnostno gospodarjenje z naravnimi viri, ki zajemajo:
 - kmetijska zemljišča in pašnike,
 - vegetacijo in prosto živeče živali,
 - gozdove,
 - vodne vire, in
 - biološko raznovrstnost;
 - (ii) izobraževati javnost in krepiti splošno ozaveščenost ter izvajati okoljevarstvene izobraževalne akcije in razširjati poznavanje metod v zvezi s trajnostnim gospodarjenjem z naravnimi viri; in
 - (iii) zagotavljati razvoj in učinkovito rabo različnih virov energije, spodbujati rabo nadomestnih virov energije, zlasti sončne energije, energije vetra in bioplina, ter posebne načrte za prenos, nabavo in prilagoditev ustrezne tehnologije, da se ublaži pritisk na neobnovljive naravne vire;
- (c) ukrepe za izboljšanje institucionalne organiziranosti:
- (i) opredeliti vlogo in pristojnosti centralnih vladnih in lokalnih organov v okviru politike načrtovanja namenske rabe prostora;
 - (ii) spodbujati politiko intenzivne decentralizacije, s katero se pristojnost za upravljanje in odločanje prenese na lokalne organe, ter spodbujati lokalne skupnosti k dajanju pobud in prevzemanju odgovornosti ter vzpostavljati lokalne strukture; in
 - (iii) prilagoditi, kadar je primerno, institucionalni in normativni okvir za gospodarjenje z naravnimi viri, da se lokalnemu prebivalstvu zagotovi pravica do zemlje;
- (d) ukrepi za boljše poznavanje dezertifikacije:
- (i) spodbujati raziskave ter zbiranje, obdelavo in izmenjavo podatkov o znanstvenih, tehničnih in družbenogospodarskih vidikih dezertifikacije;
 - (ii) izboljšati zmogljivosti v državi na področju raziskav in zbiranja, obdelave, izmenjave in analiziranja podatkov za boljše razumevanje in prenesti ugotovitve analiz v prakso; in
 - (iii) spodbujati srednjeročno in dolgoročno proučevanje:
 - družbenogospodarskih in kulturnih teženj na prizadetih območjih,
 - trendov glede kakovosti in količine naravnih virov, in
 - medsebojnega vpliva podnebja in dezertifikacije; in
- (e) ukrepe za spremljanje in presojo posledic suše:
- (i) razvijati strategije za vrednotenje vplivov naravne spremenljivosti podnebja na regionalno sušo in dezertifikacijo in/ali upoštevati napovedi glede podnebja po letnih časih in po letih v prizadevanjih za ublažitev posledic suše;
 - (ii) izboljšati zmogljivosti za pravočasno obveščanje in odzivanje, učinkovito usmerjati pomoč v nujnih primerih in pomoč v hrani ter izboljšati sisteme za pripravo zalog hrane in za njeno porazdelitev, programe za varstvo živine in javna dela ter nadomestne načine preživljanja na območjih, dovzetnih za sušo; in
 - (iii) spremljati in presojati ekološko degradacijo za zagotovitev zanesljivega in pravočasnega obveščanja o poteku in hitrosti degradacije virov, da se omogoči boljše oblikovanje politike in odzivov.

Člen 9

Priprava državnih programov ukrepov in njihovo izvajanje ter merila vrednotenja

Vsaka prizadeta afriška država pogodbenica imenuje ustrezen državni usklajevalni organ, ki usmerja pripravo, izvajanje in vrednotenje njenega državnega programa ukrepov. Ta usklajevalni organ ob upoštevanju člena 3, in kadar je primerno:

- (a) opredeli in pregleda ukrepe, začeni s posvetovalnimi postopki na lokalni ravni, ob vključitvi lokalnega prebivalstva in skupnosti, ob sodelovanju lokalnih upravnih organov, razvitih držav pogodbenic ter medvladnih in nevladnih organizacij na podlagi uvodnih posvetovanj zainteresiranih na državni ravni;
- (b) opredeli in analizira omejitve, potrebe in vrzeli, ki vplivajo na razvoj in trajnostno rabo zemljišč, in priporoči konkretne ukrepe za preprečitev podvajanja, pri čemer v celoti izkoristi obstoječa prizadevanja in spodbuja upoštevanje dognanj;
- (c) omogoči, oblikuje in določi projektne dejavnosti, ki temeljijo na interaktivnih, prilagodljivih metodah, da zagotovi dejavno sodelovanje

prebivalstva na prizadetih območjih, čim bolj zmanjša škodljiv vpliv takih dejavnosti ter opredeli in določi vrstni red zahtev za finančno pomoč in tehnično sodelovanje;

- (d) vpelje ustrezna izmerljiva in takoj preverljiva merila, da zagotovi presojo in vrednotenje državnih programov ukrepov, ki vsebujejo kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne ukrepe, in izvajanja takšnih programov; in
- (e) pripravi poročila o napredku pri izvajanju državnih programov ukrepov.

Člen 10

Organizacijski okvir subregionalnih programov ukrepov

1. V skladu s členom 4 konvencije afriške države pogodbenice sodelujejo pri pripravi in izvajanju subregionalnih programov ukrepov za osrednjo, vzhodno, severno, južno in zahodno Afriko in v zvezi s tem lahko prenesejo na pristojne subregionalne medvladne organizacije te pristojnosti:

- (a) delujejo kot osrednje točke za pripravljalne dejavnosti in usklajevanje izvajanja subregionalnih programov ukrepov;
- (b) pomagajo pri pripravi in izvajanju državnih programov ukrepov;
- (c) pomagajo pri izmenjavi podatkov, izkušenj in znanja ter svetujejo pri pregledu državne zakonodaje; in
- (d) prevzamejo vse druge pristojnosti, povezane z izvajanjem subregionalnih programov ukrepov.

2. Posebne subregionalne ustanove lahko na prošnjo zagotavljajo pomoč in/ali se jim zaupa odgovornost za usklajevanje dejavnosti na njihovih ustreznih področjih pristojnosti.

Člen 11

Vsebina in priprava subregionalnih programov ukrepov

Subregionalni programi ukrepov so osredotočeni na vprašanja, ki se bolje rešujejo na subregionalni ravni. Po potrebi vpeljejo mehanizme za gospodarjenje s skupnimi naravnimi viri. Takšni mehanizmi učinkovito rešujejo čezmejne težave, povezane z dezertifikacijo in/ali sušo, in zagotavljajo podporo za usklajeno izvajanje državnih programov ukrepov. Prednostna področja subregionalnih programov ukrepov so, kadar je primerno, osredotočena na:

- (a) skupne programe za trajnostno gospodarjenje s čezmejnimi naravnimi viri prek dvostranskih in večstranskih mehanizmov, kadar je primerno;
- (b) usklajevanje programov za razvoj nadomestnih virov energije;
- (c) sodelovanje pri obravnavanju in zatiranju škodljivcev ter bolezni rastlin in živali;

- (d) gradnjo zmogljivosti, izobraževalne dejavnosti in dejavnosti za oza-veščanje javnosti, ki se bolje izvajajo ali podpirajo na subregionalni ravni;
- (e) znanstveno in tehnično sodelovanje, zlasti na področju klimatologije, meteorologije in hidrologije, vzpostavitev mrež za zbiranje in vrednotenje podatkov, izmenjavo informacij, spremljanje in nadziranje projektov ter usklajevanje in določanje prednostnih raziskovalnih in razvojnih dejavnosti;
- (f) sisteme za zgodnje opozarjanje in skupno načrtovanje za ublažitev posledic suše, vključno z ukrepi za reševanje težav, ki so posledica selitev zaradi okoljskih dejavnikov;
- (g) proučevanje načinov za izmenjavo izkušenj, zlasti glede sodelovanja lokalnega prebivalstva in skupnosti, ter ustvarjanje primernih razmer za boljše gospodarjenje z zemljišči in za uporabo ustreznih tehnologij;
- (h) krepitev zmogljivosti subregionalnih organizacij za usklajevanje in zagotavljanje tehničnih storitev ter za ustanavljanje, preusmeritev in krepitev subregionalnih centrov in ustanov; in
- (i) razvoj usmeritev na področjih, kot je blagovna menjava, ki vplivajo na prizadeta območja in prebivalstvo, vključno z usmeritvami za usklajevanje regionalnih tržnih režimov in skupno infrastrukturo.

Člen 12

Organizacijski okvir regionalnega programa ukrepov

1. V skladu s členom 11 konvencije afriške države pogodbenice skupno določijo postopke za pripravo in izvajanje regionalnega programa ukrepov.

2. Pogodbenice lahko zagotovijo ustrezno podporo pristojnim afriškim regionalnim ustanovam in organizacijam in jim tako omogočijo, da afriškim državam pogodbenicam pomagajo pri izpolnjevanju njihovih obveznosti po konvenciji.

Člen 13

Vsebina regionalnega programa ukrepov

Regionalni program ukrepov zajema ukrepe, ki se nanašajo na boj proti dezertifikaciji in/ali ublažitev posledic suše na teh prednostnih področjih, kadar je primerno:

- (a) razvoj regionalnega sodelovanja in usklajevanja subregionalnih programov ukrepov za doseg regionalnega soglasja na ključnih področjih politike, vključno z rednimi posvetovanji s subregionalnimi organizacijami;
- (b) spodbujanje gradnje zmogljivosti za dejavnosti, ki se bolje izvajajo na regionalni ravni;
- (c) iskanje rešitev skupaj z mednarodno skupnostjo za svetovna gospodarska in družbena vprašanja, ki vplivajo na prizadeta območja, ob upoštevanju člena 4(2)(b) konvencije;

- (d) spodbujanje izmenjave podatkov in ustreznih tehnologij, strokovnega znanja in ustreznih izkušenj med prizadetimi državami pogodbenicami iz Afrike in njenimi podregijami ter z drugimi prizadetimi regijami; spodbujanje znanstvenega in tehnološkega sodelovanja, zlasti na področju klimatologije, meteorologije, hidrologije, razvoja vodnih virov in nadomestnih virov energije; usklajevanje subregionalnih in regionalnih raziskovalnih dejavnosti in opredeljevanje regionalnih prednostnih raziskovalnih in razvojnih dejavnosti;
- (e) usklajevanje mrež za sistematično opazovanje in vrednotenje ter izmenjava informacij in njihova vključitev v svetovno mrežo; in
- (f) usklajevanje in krepitev subregionalnih in regionalnih sistemov za zgodnje opozarjanje ter načrtov za morebitno sušo.

Člen 14

Finančna sredstva

1. V skladu s členom 20 in členom 4(2) konvencije si prizadete afriške države pogodbenice prizadevajo, da zagotovijo makroekonomski okvir za zbiranje finančnih sredstev in razvijajo usmeritve ter uvajajo postopke za učinkovitejše usmerjanje sredstev v lokalne razvojne programe tudi prek nevladnih organizacij, kadar je primerno.

2. V skladu s členom 21(4) in (5) konvencije se pogodbenice sporazumejo, da pripravijo popis virov financiranja na državni, subregionalni, regionalni in mednarodni ravni, da zaradi lažjega izvajanja programov ukrepov zagotovijo racionalno porabo obstoječih sredstev in ugotovijo vrzeli pri njihovem razporejanju. Popis se redno pregleduje in dopolnjuje.

3. V skladu s členom 7 konvencije razvite države pogodbenice še naprej namenijo znatna in/ali povečana sredstva ter druge oblike pomoči prizadetim afriškim državam pogodbenicam na podlagi sporazumov in dogovorov o partnerstvu, navedenih v členu 18, in med drugim v skladu s členom 4(2)(b) konvencije posvečajo potrebno pozornost vprašanjem, povezanim z zadolženostjo, mednarodno blagovno menjavo in dogovori o trženju.

Člen 15

Finančni mehanizmi

1. V skladu s členom 7 konvencije, ki poudarja prednost prizadetih afriških držav pogodbenic, in ob upoštevanju posebnih razmer, ki vladajo v tej regiji, pogodbenice posebno pozornost namenijo izvajanju določb člena 21(1)(d) in (e) konvencije v Afriki, zlasti z:

- (a) omogočanjem uvajanja mehanizmov, kot so državni skladi za boj proti dezertifikaciji, za usmerjanje finančnih sredstev na lokalno raven; in
- (b) krepitev obstoječih skladov in finančnih mehanizmov na subregionalni in regionalni ravni.

2. V skladu s členoma 20 in 21 konvencije pogodbenice, ki so tudi članice organov upravljanja ustreznih regionalnih in subregionalnih finančnih ustanov, vključno z Afriško banko za razvoj in Afriškim skladom za razvoj, spodbujajo prizadevanja za to, da se namenita potrebna prednost in pozornost dejavnostim tistih ustanov, ki pospešujejo izvajanje te priloge.

3. Pogodbenice skrbijo za čim učinkovitejše postopke za usmerjanje sredstev prizadetim afriškim državam pogodbenicam.

Člen 16

Tehnična pomoč in sodelovanje

Pogodbenice se v skladu s svojimi zmožnostmi zavezujejo, da bodo racionalizirale tehnično pomoč za afriške države pogodbenice in sodelovanje z njimi, da bi povečale učinkovitost projektov in programov med drugim z:

- (a) omejevanjem stroškov podpornih ukrepov in zniževanjem zlasti splošnih stroškov; v vsakem primeru morajo takšni stroški pomeniti samo ustrezno nizek odstotek celotnih stroškov projekta, da se tako čim bolj poveča učinkovitost projekta;
- (b) dajanjem prednosti usposobljenim domačim strokovnjakom ali po potrebi usposobljenim strokovnjakom iz podregije in/ali regije pri oblikovanju, pripravi in izvajanju projektov ter razvoju domačega strokovnega znanja, kjer ga še ni; in
- (c) učinkovitim upravljanjem in usklajevanjem ter učinkovitim izkoriščanjem tehnične pomoči, ki jo je treba zagotoviti.

Člen 17

Prenos, nabava, prilagoditev in dostop do okolju prijazne tehnologije

Pri izvajanju člena 18 konvencije, ki se nanaša na prenos, nabavo, prilagoditev in razvoj tehnologije, se pogodbenice zavezujejo, da bodo dajale prednost afriškim državam pogodbenicam in po potrebi z njimi razvile nove oblike partnerstva in sodelovanja, da bi okrepile gradnjo zmogljivosti na področju znanstvenih raziskav in razvoja ter zbiranja podatkov in njihovega razširjanja, da jim omogočijo izvajanje njihovih strategij za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše.

Člen 18

Sporazumi o usklajevanju in partnerstvu

1. Afriške države pogodbenice usklajujejo pripravo državnih, subregionalnih in regionalnih programov ukrepov in pogajanja o njih ter njihovo izvajanje. V ta postopek lahko, kadar je ustrezno, vključijo druge pogodbenice in pristojne medvladne in nevladne organizacije.

2. Cilji takšnega usklajevanja so zagotavljati skladnost finančnega in tehničnega sodelovanja s konvencijo in potrebno nepretrgano rabo in upravljanje virov.

3. Afriške države pogodbenice organizirajo posvetovalne postopke na državni, subregionalni in regionalni ravni. Ti posvetovalni postopki:

- (a) so lahko okvir za pogajanja in sklepanje sporazumov o partnerstvu, ki temeljijo na državnih, subregionalnih in regionalnih programih ukrepov; in
- (b) lahko določijo prispevek afriških držav pogodbenic in drugih članic posvetovalnih skupin k programom, opredelijo prednostne naloge ter sporazume o izvajanju, merila vrednotenja ter dogovore o financiranju izvajanja.

4. Stalni sekretariat lahko na prošnjo afriških držav pogodbenic v skladu s členom 23 konvencije omogoči takšne posvetovalne postopke:

- (a) s svetovanjem pri organiziranju učinkovitih posvetovalnih dogovorov ob upoštevanju izkušenj iz drugih takšnih dogovorov;
- (b) z zagotavljanjem informacij pristojnim dvostranskim in večstranskim agencijam v zvezi s posvetovalnimi sestanki ali postopki ter spodbujanjem njihovega dejavnega sodelovanja; in
- (c) z zagotavljanjem drugih informacij, ki so lahko pomembne pri sklepanju ali izboljšanju posvetovalnih dogovorov.

5. Subregionalni in regionalni usklajevalni organi med drugim:

- (a) priporočajo ustrezne prilagoditve sporazumov o partnerstvu;
- (b) spremljajo izvajanje dogovorjenih subregionalnih in regionalnih programov, ga vrednotijo in o njem poročajo; in
- (c) si prizadevajo za zagotavljanje učinkovitih stikov in sodelovanja med afriškimi državami pogodbenicami.

6. V posvetovalnih skupinah lahko, kadar je primerno, sodelujejo vlada, zainteresirane skupine in donatorji, pristojni organi, skladi in programi sistema Združenih narodov, pristojne subregionalne in regionalne organizacije ter predstavniki ustreznih nevladnih organizacij.

Sodelujoči v vsaki posvetovalni skupini določijo pogoje in načine za njeno vodenje in delovanje.

7. V skladu s členom 14 konvencije se razvite države pogodbenice spodbujajo, da na svojo pobudo razvijajo neformalen postopek medsebojnega posvetovanja in usklajevanja na državni, subregionalni in regionalni ravni ter da na prošnjo prizadete afriške države pogodbenice ali pristojne subregionalne ali regionalne organizacije sodelujejo v državnem, subregionalnem in regionalnem posvetovalnem postopku, v katerem naj bi ocenili potrebe po pomoči in se odzvali nanje, da se tako omogoči izvajanje.

Člen 19

Dogovori za spremljanje izvajanja

Izvajanje te priloge spremljajo afriške države pogodbenice v skladu s konvencijo na naslednji način:

- (a) na državni ravni z mehanizmom, katerega sestavo bi morala določiti vsaka posamezna prizadeta afriška država pogodbenica in ki vključuje predstavnike lokalnih skupnosti ter deluje pod nadzorom državnega usklajevalnega organa, navedenega v členu 9;
- (b) na subregionalni ravni z multidisciplinarnim znanstvenim in tehničnim posvetovalnim odborom, katerega sestavo ter pogoje in načine delovanja določijo afriške države pogodbenice določene podregije; in
- (c) na regionalni ravni z mehanizmi, določenimi v skladu z ustreznimi določbami Pogodbe o ustanovitvi Afriške gospodarske skupnosti, in z Afriškim znanstvenim in tehničnim svetovalnim odborom.

PRILOGA II

PRILOGA ZA REGIONALNO IZVAJANJE V AZIJI

Člen 1

Namen

Namen te priloge je zagotoviti smernice in dogovore za učinkovito izvajanje konvencije v prizadetih državah pogodbenicah iz azijske regije ob upoštevanju njenih posebnih razmer.

Člen 2

Posebne razmere azijske regije

Pri izvajanju svojih obveznosti iz konvencije pogodbenice, kadar je primerno, upoštevajo naslednje posebne razmere, ki so v različnem obsegu v prizadetih državah pogodbenicah iz te regije:

- (a) velik delež območij na njihovih ozemljih, ki sta jih prizadeli dezertifikacija in suša ali pa so za to dovzetna, in veliko raznolikost teh območij glede podnebja, topografije, rabe tal in družbenogospodarskih sistemov;
- (b) velik pritisk na naravne vire za preživetje;
- (c) obstoj proizvodnih sistemov, neposredno povezanih s široko razširjeno revščino, ki vodijo k degradaciji zemljišč in pritisku na redke vodne vire;
- (d) velik vpliv razmer v svetovnem gospodarstvu in družbena vprašanja, kot so revščina, slabe zdravstvene in prehranjevalne razmere, pomanjkanje hrane, selitve, razseljene osebe in demografska gibanja;
- (e) čedalje večje, vendar še vedno nezadostne zmožnosti in institucionalne okvire za reševanje vprašanj v zvezi z bojem proti dezertifikaciji in sušo v teh državah; in
- (f) njihovo potrebo po mednarodnem sodelovanju pri izvajanju ciljev trajnostnega razvoja, povezanih z bojem proti dezertifikaciji in ublažitvijo posledic suše.

Člen 3

Okvir za državne programe ukrepov

1. Državni programi ukrepov so sestavni del širših državnih usmeritev za trajnostni razvoj prizadetih držav pogodbenic iz regije.

2. Prizadete države pogodbenice, kadar je primerno, razvijajo državne programe ukrepov v skladu s členi 9 do 11 konvencije in pri tem namenijo posebno pozornost členu 10(2)(f). Kadar je primerno, se v ta postopek na zahtevo prizadete države pogodbenice lahko vključijo agencije za dvostransko in večstransko sodelovanje.

Člen 4

Državni programi ukrepov

1. Pri pripravi in izvajanju državnih programov ukrepov lahko prizadete države pogodbenice iz regije v skladu s svojimi razmerami in usmeritvami, kadar je primerno, med drugim:

- (a) določijo ustrezne organe, odgovorne za pripravo, usklajevanje in izvajanje njihovih programov ukrepov;
- (b) vključijo prizadeto prebivalstvo, vključno z lokalnimi skupnostmi, v izdelavo, usklajevanje in izvajanje svojih programov ukrepov prek posvetovalnega postopka na lokalni ravni s sodelovanjem lokalnih oblasti ter pristojnih državnih in nevladnih organizacij;
- (c) proučijo stanje okolja na prizadetih območjih, da ocenijo vzroke in posledice dezertifikacije in določijo prednostna področja za ukrepanje;
- (d) v sodelovanju s prizadetim prebivalstvom ovrednotijo pretekle in tekoče programe za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše, da tako oblikujejo strategijo in podrobno določijo dejavnosti v svojih programih ukrepov;
- (e) pripravijo tehnične in finančne programe, ki temeljijo na podatkih, pridobljenih iz dejavnosti iz pododstavkov (a) do (d);
- (f) razvijajo in uporabljajo postopke in merila primerjave za ovrednotenje izvajanja svojih programov ukrepov;
- (g) spodbujajo celostno gospodarjenje s povodji, ohranjanje tal kot naravnega vira ter povečanje vodnih virov in njihovo učinkovito rabo;
- (h) krepijo in/ali vzpostavljajo sisteme obveščanja, vrednotenja in spremljanja ter zgodnjega opozarjanja na območjih, dovzetnih za dezertifikacijo in sušo, ob upoštevanju klimatoloških, meteoroloških, hidroloških, bioloških in drugih ustreznih dejavnikov; in
- (i) pri mednarodnem sodelovanju, ki vključuje finančne in tehnične vire, v duhu partnerstva oblikujejo ustrezne dogovore v podporo svojim programom ukrepov.

2. V skladu s členom 10 konvencije so v splošni strategiji državnih programov ukrepov poudarjeni celostni programi za lokalni razvoj na prizadetih območjih, ki temeljijo na mehanizmih soodločanja in na vključevanju strategij za izkoreninjenje revščine v prizadevanju za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše. Sektorski ukrepi v programih ukrepov se razporedijo v prednostna področja ob upoštevanju velike raznolikosti prizadetih območij regije, navedenih v členu 2(a).

Člen 5

Subregionalni in skupni programi ukrepov

1. V skladu s členom 11 konvencije se lahko prizadete države pogodbenice iz Azije medsebojno sporazumejo, da se bodo, kadar je primerno, posvetovali in sodelovali z drugimi pogodbenicami pri pripravi in izvajanju subregionalnih ali skupnih programov ukrepov, kadar je primerno, da tako dopolnijo državne programe ukrepov in povečajo učinkovitost njihovega izvajanja. V obeh primerih se lahko te pogodbenice skupno sporazumejo, da subregionalnim, vključno z dvostranskimi ali državnimi organizacijami, ali specializiranim ustanovam zaupajo pristojnosti, povezane s pripravo, usklajevanjem in izvajanjem programov. Takšne organizacije ali ustanove lahko delujejo tudi kot osrednje točke za spodbujanje in usklajevanje ukrepov v skladu s členi 16 do 18 konvencije.

2. Pri pripravi in izvajanju subregionalnih ali skupnih programov ukrepov prizadete države pogodbenice iz regije, kadar je primerno, med drugim:

- (a) v sodelovanju z državnimi ustanovami določijo prednostne naloge, povezane z bojem proti dezertifikaciji in ublažitvijo posledic suše, ki se uspešneje izvajajo s takšnimi programi, ter ustrezne dejavnosti, ki bi se lahko učinkovito izvedle prek njih;
- (b) ovrednotijo operativne zmožljivosti in dejavnosti pristojnih regionalnih, subregionalnih in državnih ustanov;
- (c) ocenijo obstoječe programe v zvezi z dezertifikacijo in sušo, ki so skupni vsem ali nekaterim pogodbenicam regije ali subregije, ter njihov odnos do državnih programov ukrepov; in
- (d) pri mednarodnem sodelovanju, ki vključuje finančne in tehnične vire, v duhu partnerstva oblikujejo ustrezne dvostranske in/ali večstranske dogovore v podporo svojim programom ukrepov.

3. Subregionalni ali skupni programi ukrepov lahko vključujejo dogovorjene skupne programe za trajnostno gospodarjenje s čezmejnimi naravnimi viri, povezane z dezertifikacijo, prednostne naloge za usklajevanje in druge dejavnosti na področju gradnje zmožljivosti, znanstvenega in tehnološkega sodelovanja, zlasti sistemov zgodnjega opozarjanja na sušo, in izmenjavo informacij ter načine za krepitev pristojnih subregionalnih in drugih organizacij ali ustanov.

Člen 6

Regionalne dejavnosti

Regionalne dejavnosti za izboljšanje subregionalnih ali skupnih programov ukrepov lahko med drugim vključujejo ukrepe za krepitev ustanov in mehanizmov za usklajevanje in sodelovanje na državni, subregionalni in regionalni ravni in za pospešitev izvajanja členov 16 do 19 konvencije.

Te dejavnosti lahko vključujejo tudi:

- (a) pospeševanje in krepitev mrež za tehnično sodelovanje;
- (b) pripravo popisov tehnologij, dognanj, znanja in izkušenj ter postopkov kakor tudi tradicionalnih in lokalnih tehnologij, znanja in izkušenj ter spodbujanje njihovega razširjanja in uporabe;
- (c) vrednotenje zahtev za prenos tehnologij ter spodbujanje prilagajanja in uporabe takšnih tehnologij; in
- (d) spodbujanje programov za ozaveščanje javnosti in pospeševanje gradnje zmožljivosti na vseh ravneh, krepitev usposabljanja, raziskav in razvoja ter sistemov za razvoj človeških virov.

Člen 7

Finančna sredstva in mehanizmi

1. Pogodbenice ob upoštevanju pomembnosti boja proti dezertifikaciji in ublažitve posledic suše v azijski regiji v skladu s členoma 20 in 21 konvencije spodbujajo zbiranje znatnih finančnih sredstev ter razpoložljivost finančnih mehanizmov.

2. V skladu s konvencijo in na podlagi usklajevalnega mehanizma, predvidenega v členu 8, in v skladu s svojimi državnimi razvojnimi usmeritvami prizadete države pogodbenice iz regije posamezno ali skupno:

- (a) sprejemajo ukrepe za racionalizacijo in krepitev mehanizmov za zagotavljanje finančnih sredstev s pomočjo javnih in zasebnih naložb za namenom doseči določene rezultate v boju proti dezertifikaciji in za ublažitev posledic suše;
- (b) opredeljujejo zahteve za mednarodno sodelovanje v podporo državnim prizadevanjem, zlasti finančno, tehnično in tehnološko; in
- (c) spodbujajo udeležbo finančnih ustanov za dvostransko in/ali večstransko sodelovanje z namenom zagotavljati izvajanje konvencije.

3. Pogodbenice, kolikor je mogoče, racionalizirajo postopke za usmerjanje finančnih sredstev prizadetim državam pogodbenicam iz regije.

Člen 8

Mehanizmi za sodelovanje in usklajevanje

1. Prizadete države pogodbenice prek ustreznih organov, določenih v skladu s pododstavkom a) prvega odstavka člena 4 in druge pogodbenice iz regije lahko, kadar je primerno, vzpostavijo mehanizem, katerega namen je med drugim:

- (a) izmenjava informacij, izkušenj, dognanj in znanja;
- (b) sodelovanje in usklajevanje ukrepov, vključno z dvostranskimi in večstranskimi dogovori, na subregionalni in regionalni ravni;

- (c) spodbujanje znanstvenega, tehničnega, tehnološkega in finančnega sodelovanja v skladu s členi 5 do 7;
- (d) opredelitev zahtev za zunanje sodelovanje; in
- (e) spremljanje in vrednotenje izvajanja programov ukrepov.

2. Prizadete države pogodbenice prek ustreznih organov, določenih v skladu s členom 4(1)(a), in druge pogodbenice iz regije se lahko tudi, kadar je primerno, medsebojno posvetujejo glede državnih, subregionalnih in skupnih programov ukrepov in jih usklajujejo. V ta postopek lahko, kadar je primerno, vključijo druge pogodbenice in pristojne medvladne in nevladne organizacije. Cilj takega usklajevanja je med drugim doseči sporazum o možnosti za mednarodno sodelovanje v skladu s členoma 20

in 21 konvencije, spodbuditi tehnično sodelovanje in usmeriti vire tako, da se porabijo učinkovito.

3. Prizadete države pogodbenice iz regije imajo redne usklajevalne sestanke, Stalni sekretariat pa lahko na njihovo prošnjo v skladu s členom 23 konvencije omogoči sklic takšnih usklajevalnih sestankov:

- (a) s svetovanjem pri organiziranju učinkovitih usklajevalnih dogovorov ob upoštevanju izkušenj drugih takšnih dogovorov;
- (b) z zagotavljanjem informacij pristojnim dvostranskim in večstranskim agencijam v zvezi z usklajevalnimi sestanki ter spodbujanjem njihovega dejavnega sodelovanja; in
- (c) z zagotavljanjem drugih informacij, ki so lahko pomembne pri uvažanju ali izboljšanju usklajevalnih dogovorov.

PRILOGA III

PRILOGA ZA REGIONALNO IZVAJANJE V LATINSKI AMERIKI IN NA KARIBIH

Člen 1

državnih usmeritev za trajnostni razvoj. Subregionalni in regionalni programi se lahko pripravijo in izvajajo v skladu z zahtevami regije.

Namen

Namen te priloge je zagotoviti splošne smernice za izvajanje konvencije v latinskoameriški in karibski regiji ob upoštevanju njenih posebnih razmer.

2. Pri pripravi svojih državnih programov ukrepov prizadete države pogodbenice iz regije namenijo posebno pozornost členu 10(2)(f) konvencije.

Člen 2

Posebne razmere latinskoameriške in karibske regije

Pogodbenice v skladu z določbami konvencije upoštevajo naslednje posebne razmere te regije:

- (a) njeno veliko prostranstvo, nagnjeno k dezertifikaciji in/ali suši, in ki sta jih ta dva pojavi že močno prizadela, na katerih se lahko odvisno od območja, kjer se pojavljata, opazijo raznolike značilnosti; ta kumulativen in vse intenzivnejši proces ima negativne družbene, kulturne, gospodarske in okoljske posledice, ki so toliko resnejše zaradi tega, ker je regija eden največjih virov biološke raznovrstnosti na svetu;
- (b) pogosto prakso, ki ni skladna s trajnostnim razvojem, na prizadetih območjih zaradi zapletenega medsebojnega delovanja fizikalnih, bioloških, političnih, družbenih, kulturnih in gospodarskih dejavnikov, vključno z mednarodnimi gospodarskimi dejavniki, kot so zunanja zadolženost, vse slabši pogoji blagovne menjave in trgovinskega poslovanja, ki vplivajo na trge kmetijskih, ribiških in gozdarskih izdelkov; in
- (c) veliko zmanjšanje produktivnosti ekosistemov, ki je glavna posledica dezertifikacije in suše in se kaže v znižanju donosa v kmetijstvu, živinoreji in gozdarstvu ter v izgubi biološke raznovrstnosti; z družbenega vidika so posledice širjenje revščine, selitve, notranji premiki prebivalstva ter poslabšanje kakovosti življenja; regija bo zato morala sprejeti celosten pristop k reševanju težav, povezanih z dezertifikacijo in sušo, s spodbujanjem tistih modelov trajnostnega razvoja, ki so v skladu z okoljskim, gospodarskim in družbenim položaj v vsaki državi.

Člen 3

Programi ukrepov

1. V skladu s konvencijo, zlasti členi 9 do 11, in v skladu s svojimi državnimi razvojnimi usmeritvami prizadete države pogodbenice iz regije, kadar je primerno, pripravijo in izvajajo državne programe ukrepov za boj proti dezertifikaciji in ublažitev posledic suše kot sestavni del svojih

Člen 4

Vsebina državnih programov ukrepov

Ob upoštevanju svojih ustreznih razmer lahko prizadete države pogodbenice iz regije pri razvoju svojih državnih strategij za ukrepanje v boju proti dezertifikaciji in/ali za ublažitev posledic suše v skladu s členom 5 konvencije med drugim upoštevajo naslednja tematska vprašanja:

- (a) povečanje zmogljivosti, izobraževanje in ozaveščanje javnosti, tehnično, znanstveno in tehnološko sodelovanje ter finančna sredstva in mehanizmi;
- (b) izkoreninjenje revščine in izboljšanje kakovosti življenja;
- (c) zagotavljanje hrane in trajnostni razvoj ter vodenje kmetijskih, živinorejskih, gozdarskih in večnamenskih dejavnosti;
- (d) trajnostno gospodarjenje z naravnimi viri, zlasti racionalno gospodarjenje s povodji;
- (e) trajnostno gospodarjenje z naravnimi viri na visoko ležečih območjih;
- (f) racionalno gospodarjenje s tlemi kot naravnim virom in njihovo ohranjanje ter izkoriščanje in učinkovita raba vodnih virov;
- (g) oblikovanje in uporaba načrtov za ublažitev posledic suše v izrednih razmerah;
- (h) krepitev in/ali vzpostavitev sistemov obveščanja, vrednotenja in spremljanja ter zgodnjega opozarjanja na območjih, dovzetnih za dezertifikacijo in sušo, ob upoštevanju klimatoloških, meteoroloških, hidroloških, bioloških, talnih, gospodarskih in družbenih dejavnikov;
- (i) razvoj in učinkovita raba različnih virov energije, vključno s spodbujanjem rabe nadomestnih virov in gospodarjenje z njimi;
- (j) ohranjanje in trajnostna raba biološke raznovrstnosti v skladu z določbami Konvencije o biološki raznovrstnosti;
- (k) upoštevanje demografskih vidikov, povezanih z dezertifikacijo in sušo; in

(l) uvajanje ali krepitev institucionalnega in pravnega okvira, ki omogoča uporabo konvencije in katerega namen je med drugim decentraliziranje upravnih struktur in nalog, povezanih z dezertifikacijo in sušo, ob sodelovanju prizadetih skupnosti in družbe na splošno.

Člen 5

Tehnično, znanstveno in tehnološko sodelovanje

V skladu s konvencijo, zlasti členi 16 do 18, in na podlagi usklajevalnega mehanizma, predvidenega v členu 7, prizadete države pogodbenice iz regije posamezno ali skupno:

- (a) spodbujajo krepitev mrež za tehnično sodelovanje ter državnih, subregionalnih in regionalnih sistemov obveščanja kakor tudi njihovo vključevanje v svetovne vire podatkov, kadar je primerno;
- (b) pripravijo popis razpoložljivih tehnologij ter znanja in izkušenj ter spodbujajo njihovo razširjanje in uporabo;
- (c) spodbujajo uporabo tradicionalne tehnologije, dognanj, znanja in izkušenj ter postopkov v skladu s členom 18(2)(b) konvencije;
- (d) opredeljujejo zahteve po prenosu tehnologij; in
- (e) spodbujajo razvoj, prilagoditev, sprejem in prenos ustreznih obstoječih in novih, okolju prijaznih tehnologij.

Člen 6

Finančna sredstva in mehanizmi

V skladu s konvencijo, zlasti členoma 20 in 21, na podlagi usklajevalnega mehanizma, predvidenega v členu 7, in v skladu s svojimi državnimi razvojnimi usmeritvami prizadete države pogodbenice iz regije posamezno ali skupno:

- (a) sprejemajo ukrepe za racionalizacijo in krepitev mehanizmov za zagotavljanje finančnih sredstev s pomočjo javnih in zasebnih naložb z namenom doseči določene rezultate v boju proti dezertifikaciji in za ublažitev posledic suše;

- (b) opredeljujejo zahteve za mednarodno sodelovanje v podporo državnim prizadevanjem; in
- (c) spodbujajo udeležbo finančnih ustanov za dvostransko in/ali večstransko sodelovanje z namenom zagotavljati izvajanje konvencije.

Člen 7

Institucionalni okvir

1. Za uveljavitev te priloge prizadete države pogodbenice iz regije:

- (a) ustanovijo in/ali krepijo osrednje točke v državi za usklajevanje ukrepov v boju proti dezertifikaciji in/ali za ublažitev posledic suše; in
- (b) vzpostavijo mehanizem za usklajevanje osrednjih točk v državi:
 - (i) izmenjavo informacij in izkušenj;
 - (ii) usklajevanje dejavnosti na subregionalni in regionalni ravni;
 - (iii) spodbujanje tehničnega, znanstvenega, tehnološkega in finančnega sodelovanja;
 - (iv) opredelitev zahtev za zunanje sodelovanje; in
 - (v) spremljanje in vrednotenje izvajanja programov ukrepov.

2. Prizadete države pogodbenice iz regije imajo redne usklajevalne sestanke. Stalni sekretariat lahko na njihovo prošnjo v skladu s členom 23 konvencije omogoči sklic takšnih usklajevalnih sestankov:

- (a) s svetovanjem pri organiziranju učinkovitih usklajevalnih dogovorov ob upoštevanju izkušenj iz drugih takšnih dogovorov;
- (b) z zagotavljanjem informacij pristojnim dvostranskim in večstranskim agencijam v zvezi z usklajevalnimi sestanki ter spodbujanjem njihovega dejavnega sodelovanja; in
- (c) z zagotavljanjem drugih informacij, ki so lahko pomembne pri uvažanju ali izboljšanju usklajevalnih dogovorov.

PRILOGA IV

PRILOGA ZA REGIONALNO IZVAJANJE V SEVERNEM SREDOZEMLJU

Člen 1

Namen

Namen te priloge je zagotoviti smernice in dogovore, potrebne za učinkovito izvajanje konvencije v prizadetih državah pogodbenicah iz severnosredozemske regije ob upoštevanju njenih posebnih razmer.

Člen 2

Posebne razmere severnosredozemske regije

Posebne razmere severnosredozemske regije, navedene v členu 1, vključujejo:

- (a) semiaridne podnebne razmere, ki so na velikih območjih, sezonske suše, zelo veliko spremenljivost padavin ter nenadne in zelo intenzivne padavine;
- (b) nerodovitna tla, nagnjena k eroziji, ki na površini oblikujejo skorjo;
- (c) neraven relief s strmimi pobočji in zelo raznoliko pokrajino;
- (d) veliko zmanjšanje poraščenosti z gozdovi zaradi pogostih požarov;
- (e) krizne razmere v tradicionalnem kmetijstvu, povezane z opuščanjem zemljišč in poslabšanjem struktur za ohranjanje tal in vode;
- (f) izkoriščanje vodnih virov, ki ni skladno s trajnostno rabo, kar povzroča veliko škodo okolju, vključno s kemičnim onesnaževanjem, salinizacijo in izkoriščanjem vodnih virov; in
- (g) osredotočanje gospodarske dejavnosti na obalna območja zaradi urbanizacije, industrijske dejavnosti, turizma in namakalnega poljedelstva.

Člen 3

Okvir za strateško načrtovanje trajnostnega razvoja

1. Državni programi ukrepov so osrednji in sestavni del okvira za strateško načrtovanje trajnostnega razvoja prizadetih držav pogodbenic iz severnega Sredozemlja.

2. Začne se postopek posvetovanja in soodločanja, ki na ustrezni ravni vključuje vlado, lokalne skupnosti in nevladne organizacije za vodenje strategije s prilagodljivim načrtovanjem, ki v največji možni meri omogoča lokalno sodelovanje v skladu s členom 10(2)(f) konvencije.

Člen 4

Obveznost priprave državnih programov ukrepov in časovni razpored

Prizadete države pogodbenice iz severnosredozemske regije pripravijo državne programe ukrepov, in kadar je primerno, subregionalne, regionalne ali skupne programe ukrepov. Takšni programi se pripravijo čim hitreje.

Člen 5

Priprava in izvajanje državnih programov ukrepov

Pri pripravi in izvajanju državnih programov ukrepov v skladu s členoma 9 in 10 konvencije, kadar je primerno, vsaka prizadeta država pogodbenica iz regije:

- (a) določi ustrezne organe, odgovorne za pripravo, usklajevanje in izvajanje njenega programa;
- (b) vključi prizadeto prebivalstvo, vključno z lokalnimi skupnostmi, v izdelavo, usklajevanje in izvajanje programa prek posvetovalnega postopka na lokalni ravni ob sodelovanju lokalnih oblasti in pristojnih nevladnih organizacij;
- (c) prouči stanje okolja na prizadetih območjih, da oceni vzroke in posledice dezertifikacije in določi prednostna področja za ukrepanje;
- (d) v sodelovanju s prizadetim prebivalstvom ovrednoti pretekle in tekoče programe, da oblikuje strategijo in podrobno določi dejavnosti v programu ukrepov;
- (e) pripravi tehnične in finančne programe, ki temeljijo na podatkih, pridobljenih iz dejavnosti iz pododstavkov (a) do (d); in
- (f) razvija in uporablja postopke in merila primerjave za spremljanje in ovrednotenje izvajanja programa.

Člen 6

Vsebina državnih programov ukrepov

Prizadete države pogodbenice iz regije lahko v svoje državne programe ukrepov vključijo ukrepe, ki se nanašajo na:

- (a) zakonodajna, institucionalna in upravna področja;
- (b) načine rabe tal, gospodarjenje z vodnimi viri, ohranjanje tal, gozdarstvo, kmetijske dejavnosti ter gospodarjenje s pašniki;

- (c) gospodarjenje s prosto živečimi živalmi in njihovo ohranjanje ter druge oblike biološke raznovrstnosti;
- (d) varovanje pred gozdnimi požari;
- (e) spodbujanje nadomestnih načinov preživljanja; in
- (f) raziskave, usposabljanje in ozaveščanje javnosti.

Člen 7

Subregionalni, regionalni in skupni programi ukrepov

1. Prizadete države pogodbenice iz regije lahko v skladu s členom 11 konvencije pripravijo in izvajajo subregionalne in/ali regionalne programe ukrepov, da dopolnijo in povečajo učinkovitost državnih programov ukrepov. Podobno se lahko dve ali več prizadetih držav pogodbenic iz regije dogovorijo, da pripravijo skupni program ukrepov.
2. Določbe členov 5 in 6 se smiselno uporabljajo za pripravo in izvajanje subregionalnih, regionalnih in skupnih programov ukrepov. Poleg tega lahko taki programi vključujejo raziskovalne in razvojne dejavnosti, povezane z izbranimi ekosistemi na prizadetih območjih.
3. Pri pripravi in izvajanju subregionalnih, regionalnih ali skupnih programov ukrepov, kadar je primerno, prizadete države pogodbenice iz regije:
 - (a) v sodelovanju z državnimi ustanovami določijo državne cilje v zvezi z dezertifikacijo, ki se uspešneje izvajajo s takimi programi, ter ustrezne dejavnosti, ki bi se lahko učinkovito izvedle prek njih;
 - (b) ovrednotijo operativne zmogljivosti in dejavnosti pristojnih regionalnih, subregionalnih in državnih ustanov; in

- (c) ocenijo obstoječe programe, povezane z dezertifikacijo v pogodbenicah regije, ter njihov odnos do državnih programov ukrepov.

Člen 8

Usklajevanje subregionalnih, regionalnih in skupnih programov ukrepov

Prizadete države pogodbenice, ki pripravljajo subregionalne, regionalne ali skupne programe ukrepov, lahko ustanovijo usklajevalni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki posameznih prizadetih držav pogodbenic, da pregleda napredek v boju proti dezertifikaciji, uskladi državne programe ukrepov, pripravi priporočila v različnih fazah priprave in izvajanja subregionalnih, regionalnih ali skupnih programov ukrepov ter deluje kot osrednja točka za spodbujanje in usklajevanje tehničnega sodelovanja v skladu s členi 16 do 19 konvencije.

Člen 9

Neupravičenost do finančne pomoči

Pri izvajanju državnih, subregionalnih, regionalnih in skupnih programov ukrepov prizadete razvite države pogodbenice iz regije niso upravičene do prejemanja finančne pomoči iz te konvencije.

Člen 10

Usklajevanje z drugimi subregijami in regijami

Subregionalni, regionalni in skupni programi ukrepov v severnosredozemski regiji se lahko pripravijo in izvajajo skupaj s programi drugih subregij ali regij, zlasti s programi subregije severne Afrike.

IZJAVA EVROPSKE SKUPNOSTI V SKLADU S ČLENOM 34(2) IN (3) KONVENCIJE ZDRUŽENIH NARODOV O BOJU PROTI DEZERTIFIKACIJI V TISTIH DRŽAVAH, KI DOŽIVLJAJO HUDO SUŠO IN/ALI DEZERTIFIKACIJO, ZLASTI V AFRIKI

V skladu z določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, kakor je spremenjena z Enotno evropsko listino in Pogodbo o Evropski uniji, je Skupnosti pristojna za sprejetje ukrepov za varstvo okolja in zlasti za boj proti dezertifikaciji. Skupnost je tudi pristojna na področju kmetijstva. Pristojna je za podpis mednarodnih sporazumov o teh zadevah in sporazumov na področju razvojnega sodelovanja. Ima izključno pristojnost na področju trgovine. Spodaj navedeni zakonodajni akti in programi Skupnosti ponazarjajo področja pristojnosti Skupnosti.

V prihodnosti bo Skupnost lahko prevzela druge odgovornosti s sprejetjem zakonodajnih instrumentov ali ukrepov za sodelovanje, posebej načrtovanih za boj proti dezertifikaciji.

Seznam zakonodajnih aktov in programov Skupnosti, ki prispevajo k boju proti dezertifikaciji

Splošni instrumenti

Resolucija Sveta in predstavnikov vlad držav članic s srečanja v okviru Sveta dne 1. februarja 1993 o programu Skupnosti za politiko in ukrepanje v zvezi z okoljem in trajnostnim razvojem (UL C 138, 17.5.1993, str. 1).

Uradno sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu glede politike razvojnega sodelovanja do leta 2000 (SEC(92) 915 konč.).

Finančni instrumenti

Uredba Sveta (EGS) št. 4254/88 z dne 19. decembra 1988 o določbah za izvajanje Uredbe (EGS) št. 2052/88 glede Evropskega regionalnega razvojnega sklada (UL L 374, 31.12.1988, str. 15).

Uredba Sveta (EGS) št. 4256/88 z dne 19. decembra 1988 o določbah za izvajanje Uredbe (EGS) št. 2052/88 glede Usmerjevalnega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) (UL L 374, 31.12.1988, str. 25).

Uredba Sveta (EGS) št. 443/92 z dne 25. februarja 1992 o finančni in tehnični pomoči državam v razvoju v Aziji in Latinski Ameriki ter o sodelovanju z njimi (UL L 52, 27.2.1992, str. 1).

Uredba Sveta (EGS) št. 1762/92 z dne 29. junija 1992 o izvajanju Protokolov o finančnem in tehničnem sodelovanju, sklenjenih med Skupnostjo in sredozemskimi državami nečlanicami (UL L 181, 1.7.1992, str. 1).

Uredba Sveta (EGS) št. 1763/92 z dne 29. junija 1992 o finančnem sodelovanju v zvezi z vsemi sredozemskimi državami nečlanicami (UL L 181, 1.7.1992, str. 5).

Uredba Sveta (EGS) št. 1973/92 z dne 21. maja 1992 o ustanovitvi finančnega instrumenta za okolje (LIFE) (UL L 206, 22.7.1992, str. 1).

Uredba Sveta (ES) št. 1164/94 z dne 16. maja 1994 o ustanovitvi Kohezijskega sklada (UL L 130, 25.5.1994, str. 1).

Uredba Sveta (ES) št. 3062/95 z dne 20. decembra 1995 o ukrepih na področju tropskih gozdov (UL L 327, 30.12.1995, str. 9).

Sklep Sveta in Komisije z dne 25. februarja 1991 o sklenitvi četrte Konvencije AKP-EGS. Sklep 91/400, EGS (UL L 229, 17.8.1991, str. 1).

Uradno sporočilo Komisije v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 1973/92 z dne 21. maja 1992 o ustanovitvi finančnega instrumenta za okolje (LIFE) v zvezi s prednostnimi ukrepi, ki jih je treba izvajati v letu 1995 (UL C 139, 21.5.1994, str. 3).

Uredba Sveta (ES) št. 722/97 z dne 22. aprila 1997 o okoljskih ukrepih v državah v razvoju z vidika trajnostnega razvoja (UL L 108, 25.4.1997, str. 1).

Uredba Sveta (EGS) št. 1118/88 z dne 25. aprila 1988 o posebnih ukrepih za spodbujanje razvoja kmetijstva v nekaterih regijah Španije (UL L 107, 28.4.1988, str. 3).

Uredba Sveta (EGS) št. 1610/89 z dne 29. maja 1989 o določbah za izvajanje Uredbe (EGS) št. 4256/88 glede programa za razvoj in optimalno rabo gozdnate pokrajine na podeželskih območjih v Skupnosti (UL L 165, 15.6.1989, str. 3).

Uredba Sveta (EGS) št. 3906/89 z dne 18. decembra 1989 o gospodarski pomoči Republiki Madžarski in Ljudski republiki Poljski (UL L 375, 23.12.1989, str. 11).

Uredba Sveta (EGS) št. 2078/92 z dne 30. junija 1992 o načinih kmetijske pridelave, ki so združljivi z zahtevami za varstvo okolja in ohranjanjem podeželja (UL L 215, 30.7.1992, str. 85).

Uredba Sveta (EGS) št. 2080/92 z dne 30. junija 1992 o uvedbi sheme pomoči Skupnosti za gozdarske ukrepe v kmetijstvu (UL L 215, 30.7.1992, str. 96).

Uredba Sveta (EGS) št. 2158/92 z dne 23. julija 1992 o varstvu gozdov Skupnosti pred požari (UL L 217, 31.7.1991, str. 3)

Raziskovalni programi

Odločba Sveta 89/625/EGS z dne 20. novembra 1989 o sprejetju dveh posebnih raziskovalnih in razvojnih programov na področju okolja – STEP in Epoch (1989 do 1992) (UL L 359, 8.12.1989, str. 9).

Odločba Sveta 91/354/EGS z dne 7. junija 1991 o sprejetju posebnega programa za raziskave in tehnološki razvoj na področju okolja (1990 do 1994) (UL L 192, 16.7.1991, str. 29).

Odločba Sveta 94/911/ES z dne 15. decembra 1994 o sprejetju posebnega programa za raziskave in tehnološki razvoj, vključno z demonstracijskim programom, na področju okolja in podnebja (1994 do 1998) (UL L 361, 31.12.1994, str. 1).
